

சோவிடின்ஸிய்

மே
1984

5

சோவியத் மாசிளை

தத்துவமும் நடைமுறையும்

போருக்கு எதிராகப்
பெண்கள்

சோஷலிஸமும்
மனித உரிமைகளும்

சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும்
நிக்கரகுவா

ஏகாதிபத்தியத்தின்
குற்றப் பட்டியல்

१०८
१०९

११०

१११

११२

११३

११४

११५

११६

११७

११८

११९

१२०

१२१

१२२

१२३

१२४

१२५

१२६

१२७

१२८

சோவின்ஸ்

தத்துவமும்
நடைமுறையும்

ஏந்ராவஸ்தி
செய்தி
ஸதாபதை
கொரிப்பு

சோவியத்
செந்தூந்து
இரசியல்
நஞ்சாக்களன்
மாதாந்து
மஞ்சரி

27. சேர் ஏர்ன்ஸ்ட் டி சில்வா
மாவத்த, கொழும்பு 7 லுள்
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் வி. ஆர்.
குலாந்தா அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த ரேட், மரு
தாணியிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

இன்றைய
விவகாரங்கள்

அலெக்ஷாண்டர் திராச்கோவு
வளர்முக நாடுகளும்
போர் எதிர்ப்பு இயக்கமும் 03
வெளண்டினு தெரங்கோவா
போருக்கு எதிராகப்
பெண்கள் 08
வாழும் ஸாக்லதின்
கிரெண்டா கற்றுத்தரும்
படிப்பினைகள் 10

மார்ச்வலியம்
வெளினியமும்
எமது காலமும்

பியோதர் கொன்ஸ்தாந்தினேவ்
வருங்காலத்திற்கான
போராட்டத்தில் 14
மக்களின் நலன் களுக்கான
போராட்டத்தில்
முன்னணிப் படை 18

மகத்தூன்
பாரம்பர்யம்

கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தின்
இரண்டு கட்டங்கள் 22

வரலாறும்
அனுபவமும்

விடுதலைச் சேகின்
உழைக்கும் மக்களின்
ஒருமைப்பாட்டுத் தினம் 30
நிக்கலாய் ஸாகுதின்
சோவியத் திட்டங்களின்
சமூக அம்சம் 32
நிக்கலாய் விட்ருக்
சோஷலிஸமும்
மனித உரிமைகளும் 35

சோஷலிஸமும்
இன்றைய உலகும்

பாம் வான் பொங்
பெருமையிகு நட்புறவு 40
ஸ்ரீ பெல்யாயேவ்
சி. எம். இ. ஏ. நாடுகளும்
உலகப் பொருளாதாரமும் 44

வளரும் நாடுகளின்
இன்றைய விரச்னைகள்

சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும்
நிக்கராகுவா 48
முன்னேற்றப் பாதையில்
ஆபிரிக்கா 53

ஏகாதிபத்தியத்தின்
கயஞ்சுபம்

நுகுயேன் கோ தாச்
மேலாண்மை
அபிலாஷைகளின் பொறியில் 59
ஏகாதிபத்தியத்தின்
குற்றப் பட்டியல் 62

‘நீண்டகறை விவகாரங்கள்

அவெல்சாண்டர் திசாச்கோவ்
சோவியத் ஆபிரிக்க—ஆசிய
இருமைப்பாட்டுக் கமிட்டியின்
துணைத் தலைவர்

வளர்முக நாடுகளும் போர்—எதிர்ப்பு இயக்கமும்

வளர்முக நாடுகளில் போர்—எதிர்ப்பு இயக்கம் அதனுடைய பரிமாணத்தின் புதிய கட்டத்தில் பிரவே சித்துள்ளது என்பது இன்று நிதர்சனமான உண்மையாகும். போரா, சமாதானமா என்ற பிரச்சினைகளின் முனைப்பான தன்மை வளர்முக நாடுகள் மேலும் நெருக்கமாக வருவதற்குத் தூண்டியுள்ளது. ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளது மக்களின் அப்பிராயம் உலகின் வருங்காலத்திற்கும் மனிதகுலத்தின் எதிர்காலத் துக்குமான போராட்டத்தில் தனது பாத்திரத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. மோதல்களைத் தூண்டிவிடுவது, ஆயுதப் போட்டியை முடுக்கிவிடுவது மூலம் தம் மீதான பிடியை இறக்கமாக்குவதற்கு ஏகாதிபத்தியம் விரும்புகிறது; என்பதை இக் கண்டங்களின் மக்கள் உணர்த்த தொடங்கியுள்ளனர். இவை எல்லாம், பல சர்வதேசப் பிரச்சினைகளில் சோவியத் யூனியன் மற்றும் பிற சோஷலிஸ நாடுகள், புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் ஆகியவற்றின் நிலைப்பாடுகள் இரண்டற்க கலப்பதிலும் ஒருமித்ததாக இருப்பதிலும் இட்டுச்சென்றுள்ளன.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளின்போது வளர்முக நாடுகளுக்கிடையே ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளால் தூண்டிவிடப்பட்ட இராணுவ மோதல்கள் லட்சக்கணக்கான மக்களைப் பலி கொண்டன, அவை இந்நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குக் குழி பறிக்கின்றன, அவற்றின் அரசியல் சுதந்திரத்துக்கு அச்சுறுத்தலை விடுகின்றன.

சோஷலிஸத் திசையமைவைக் கொண்ட பல ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் ஆயுதப் போட்டி, ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகள் மற்றும் நவகாலனியாதிக்கத்தின் பல்வேறு வடிவங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில், சமுதாயத்தை

புதிய முன்னேற்றமான அடிக்களங்கள் மீது தீவிரமாக மறுக்ட்டமைப்பு செய்வதற்கான போராட்டத்தில் முன்னணிப் படையாக விளங்குகின்றன. அவை பொதுவான பல இலட்சியங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த இலட்சியங்களைச் சாதிப்பது சர்வதேசப் பதற்றங்களின் தணிவுக்குப் பங்களிப்பதாக இருக்கும்.

அணிசேரா இயக்கம்

சர்வதேச வாழ்வின் செல்வாக்குமிக்க காரணியாகியுள்ள அணிசேரா இயக்கம் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் நடைமுறை வடிவமாக மாறியுள்ளது. அதன் ஆரம்பகாலந்தொட்டே சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடு இயக்கத்தின் மூலைக்கல்லாகி இருக்கிறது. அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில்தான் தமிழ்மூடைய தேசிய புத்தெழுச்சிக்கும் சுயாதீனமான வளர்ச்சிக்கும் பிரதான உத்தரவாதங்களை அணிசேரா நாடுகள் காண்கின்றன. சமாதானம், இனக்க அமைதிக்கான புதி தாக விடுதலைப் பெற்ற நாடுகளின் போராட்டத்தில் அடையப் பெறும் வெற்றி சோஷலிஸக் கூட்டமைப்புடனே அதன் நெருக்கமான கூட்டுறவு மீதே சார்ந்துள்ளது; இது அணிசேரா இயக்கத்தை ஏகாதிபத்திய விரோத மற்றும் சமாதான பூர்வ அடிப்படையில் வலுப்படுத்துவதற்குப் பெருமளவில் ஊக்குவிக்கிறது.

1983-ம் ஆண்டு புது டில்லியில் நடைபெற்ற அணிசேரா நாடுகளது ராஜ்ய, அரசாங்கத் தலைவர்களது ஏழாவது மகாநாட்டின் தீர்மானங்கள் 1961ம் ஆண்டில் வகுக்கப்பட்ட முடிவுகள் இன்றும் காலோசிதமானவை என்பதை நிர்ணயித்துக்காட்டின. இதன் விளைவாக படைக்குறைப்பு மற்றும் சர்வதேசப் பந்தோபஸ்துப் பிரச்சனைகள் இம்மகாநாட்டில் மேலோங்கி நின்றன. இம்மகாநாட்டில் துவக்க உரை நிகழ்த்திய இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி “சுதந்திரம், அபிவிருத்தி, படைக்குறைப்பு, சமாதானம் ஆகியன பிரிக்கமுடியாத வையாக உள்ளன” என்று சொன்னார். இன்றைய முக்கியமான பிரச்சனைகள் இவைதான் என்று கோடிட்டுக் காட்டிய டில்லி மகாநாடு, சமாதானமானது நீதியையும் சமத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் காலனியாதிக்க மற்றும் ஏகாதி பத்திய ஆட்சியிலிருந்து முகிழும் அசமத்துவமும் சுரண்

தலும் உலகில் பதற்றங்கள், மோதல்கள் மற்றும் வண்முறைக்குப் பிரதான காரணங்களாக இருந்து வருகின்றன என்று சட்டிக் காட்டியது.

இனவாதத்திற்கு எதிராக

1983 ஜூன் மாதம் அடில் அபாபாவில் நடை பெற்ற ஆபிரிக்க ஒற்றுமை மகாநாடு பூமியில் சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் படைக்குறைப் பைச் சாதிப்பதற்காகவும் மிகக் கூடுதலான பங்களிப்பைச் செய்வது என்ற ஆபிரிக்காவின் நிர்ணயத்தைத் தெளிவாகக் காட்டியது. இந்த மகாநாட்டில் நிர்ணயித்துக் காட்டப்பட்ட இக் கண்டத்து நாடுகள், மக்களின் ஏகாதி பத்திய விரோத ஐக்கியம் சர்வதேச சமாதானம், படைக்குறைப்புக்காகவும், அனுப் போர் அச் சுறுத்தலுக்கு எதிராகவுமான ஆபிரிக்காவின் போராட்டத்தை மேலும் வியாபிப்பதற்குரிய உறுதியான அடித்தளத்தை வகை செய்கிறது. இனவாதத்தையும் இன் அநீதியையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான இரண்டாவது உலக மகாநாடு 1983ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஜெனீவாவில் நடை பெற்றது. இது இப் போராட்டத்தின் வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கள்வாக மாறியது. இம் மகாநாட்டில் எண்பது நாடுகள், தேச விமோசன இயக்கங்கள் மற்றும் வெகுஜன ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். இனவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டம் சமாதானம், படைக்குறைப்புக்கான போராட்டத்துடன் இரண்டற்க கலந்துள்ளது என்று ஜெனீவா மகாநாடு குறிப்பிட்டது.

வத்தீன் அமெரிக்காவில் போர் எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆண்டுக்காண்டு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. 1967ம் ஆண்டளவில், இக்கண்டத்து நாடுகள் லத்தீன் அமெரிக்காவில் அனு ஆயுதங்கள் ஈடுபடுத்தி வைப்பதைத் தடைசெய்யும் டிலாடெலோகோ உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டன. ஆயுதப் போட்டியில் இக்கண்டம் சம்பந்தப்படும் நிகழ்வுப் போக்கிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயலும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அணிசேரா இயக்கத்தில் செயலூக்கமுள்ளவையாக விளங்குகின்றன.

நிக்காரகுவாவின் தலைநகரான மலைகுவாவில் 1983ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மத்திய அமெரிக்க மற்றும் கரிபியன் மக்களது சமாதானம், சுயாதிபத்தியத்திற்கான சர்வதேச மகாநாடு இப் பிராந்தியத்தில் போர் எதிர்ப்புப் போக்குகளை வலுப்படுத்துவதற்குப் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்தது. பிராந்தியத்திலுள்ள நாடுகளின் முற்போக்கான, சுயாதீன் வளர்ச்சி ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவு

கட்டுவது மூலமே சாத்தியமாகும் என்று இம் மகாநாட்டில் பங்கு கொண்டவர்கள் தமது அறிக்கைகளில் வலி யுறுத்தினர்.

புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளில் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தை விரிவாக்கும் பிரச்னைகளைப் பொறுத்த வரையில் இப்போக்கில் ஆபிரிக்கா-ஆசிய மக்கள் ஒருமைப் பாட்டு ஸ்தாபனம் வகித்துவரும் பெரும் பாத்திரத்தைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொறுத்தமானதாகும். ஏகாதி பத்திய-விரோத தேச விமோசனப் போராட்டத்தின் உள்ளியல்பான வெகுஜன, அரசியல் காரணியாக அது மாறியுள்ளது. இந்த ஸ்தாபனம் சோவியத் யூனியனுடனும் பிற சோஷலிஸக் கூட்டுக்குடும்ப நாடுகளுடனும் சர்வதேச ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களுடனும் கொண்டுள்ள நெருக்கமான பிணைப்புகள் தேச விமோசன சக்திகள், சோஷலிஸக் கூட்டுமைப்பு நாடுகளது பொது மக்கள், முதலாளித்துவ நாடுகளல் உள்ள முற்போக்கு, ஜனநாயக மற்றும் ஏகாதி பத்திய விரோத இயக்கங்கள் ஆசியவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்புகளை மேலும் நெருக்கமாகக் கொண்டு வருவதற்கு முக்கியமான காரணியாக உள்ளன.

சமாதானத்திற்கும்பட்டைக்குறைற்புக்குமான போராட்டத்தில் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தின் பன்முகப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அதனுடைய உறுப்பினர்களது அரசியல் பரிபக்குவம் அதிகரிப்பதற்கும், தேசிய சுதந்திரத்துக்கான பிரச்னைகள் மற்றும் சமாதானத்துக்கான போராட்டம் ஆசியவற்றுக்கு இடையிலான நெருக்கமான பிணைப்புக்களை அவர்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்கும் தெள்ளத் தெளிவான சான்று ஆகும். ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகள் சமாதானம், படைக்குறைற்புக்கான போராட்டத்துக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சகல சர்வதேச நடவடிக்கைகளுக்கும் பெருமளவு பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

வளர்முக நாடுகளில் உள்ள போர் எதிர்ப்பு இயக்கத் திற்கு சோவியத் பொது மக்கள் ஆதரவை அளிக்கின்றனர்.

வளர்முக நாடுகளின் பல கோரிக்கைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கின்ற சோவியத் யூனியனினதும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளினதும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும், அதனால் ஸ்தாலமாக நிர்ணயிக்கப்படும் திட்டவட்டமான முன்முயற்சிகளும் தம்முடைய சொந்த மக்களது நலன்களை மாத்திரமன்றி, எமது கோளில் உள்ள அனைத்து சமாதானம் விரும்பும் வெகுஜனங்களினதும் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அனுப் போருக்கு எதிராகவும், இனக்க அமைதிக்காகவும், ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவுகட்டு வதற்காகவும், அனைத்து மக்களின் சுயாதிபத்திய உரிமை

கள் மற்றும் சுதந்திரங்களுக்காகவும் பல நாடுகளில் போராட்டம் நடத்திவருகிற அனைவரதும் நலன்களை யும் நிறைவே செய்கின்றன என்பதற்கு இது மேலும் சான்றுகளை வகைசெய்கிறது.

இந்த சமாதான முன்முயற்சிகளின் வெற்றியும், மனிதகுலத்தின் மிகவும் போற்றி வளர்க்கப்படும் இலட்சியங்கள் கைவரப் பெறுவதும் சமாதானம், தேச விமோசனம் மற்றும் சமூக முனைனற்றுச் சக்திகளின் தீர்க்கியத்திலும் அவற்றின் விடாப்பிடியான, உறுதி வாய்ந்த முயற்சிகளிலும் தான் சார்ந்துள்ளது என்பது முன்னெப்போதையும்விட இப்போது கூடுதல் தெளிவாகியுள்ளது.

“சர்வதேச விவகாரங்கள்”
சஞ்சிகையிலிருந்து

வெலிஸன்டினு தீரங்கோவரி
சோனியத் மாதர் குழுவின் தலைவர்

போருக்கு எதிராகப் பெண்கள்

உலகில் 200 கோடிக்கு அதிகமான பெண்கள் உள்ளனர். கடல்களாலும் மாகடல்களாலும் பிரிக்கப்பட்டு, மாறுபட்ட உறுதிப்பாடுகள், மாறுபட்ட தேசிய, சமூக நிலைமைகளில் வேறுபட்ட உறுதிப்பாடுகள், நம்பிக்கைகளோடு வாழ்ந்துவந்த போதிலும் அவர்கள் தம்முடைய குழந்தைகளை வளர்த்து ஆழாக்குவதற்கும், பூமியில் சமாதானத்தைப் பேணிக்காப்பதற்கும் ஆன பாதுவான அபிலாவேஷகளால் எப்போதுமே ஆக்கியப்பட்டிருக்கின்றனர்.

போகை ஆதரிக்கும் சக்திகளுக்கும் சமாதானத்துக்காகப் போராடும் சக்திகளுக்கும் இடையிலான மோதல் தீர்மானகரமான கட்டத்தை அடைந்திருக்கும் இவ்வேளையில் இந்த அபிலாவேஷ குறிப்பிடத்தக்க அளவு வலுவுள்ள தாகும். பெண்கள் அனுப்போரின் அபாயத்தை நன்றிவர். தற்கால, வருங்காலத் தலைமுறையினரை அச்சறுத்துகின்ற அழிவைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக அவர்கள் தம்மாலானதை எல்லாம் செய்து வருகின்றனர். சமுதாயத்தின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் வாழ்வில் என்றும் அதிகரித்துவரும் பாத்திரத்தை வகித்துவரும் அவர்கள் தம்முடைய சொந்த மக்களுடையவும் பிற மக்களுடையவும் வருங்காலத்திற்காக தமது பொறுப்பை உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். மத்திய கிழக்கில் அமெரிக்க—இஸ்ரேலிய விஸ்தரிப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சுயாதிபத்திய கிரென்டாவுக்கு எதிரான அமெரிக்காவின் ஆயுதபாணியான ஆக்கிரமிப்பாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு தடவையும் பெண்களின் கண்டனங்கள் ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் உரக்கவும் நிர்ணயமாகவும் ஒலித்து வருகின்றன.

சமாதானத்துக்காகவும் ஆயுதப் போட்டிக்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளுக்கும் எதிராகவும் பெண்கள் நடத்தும் போராட்டம் சமூக, பொருளாதார உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்த நெருக்கமாகப் பின்னிப் பினைந்துள்ளது. முதலாளித்துவ நாடுகள் பலவற்றில் இராணுவவாத ஆயத்தங்கள் சமூக வாழ்வீன் சகல துறைகளிலும் பெண்களுக்கு எதிரான அந்தியைத் தீவிரமாக்கியுள்ளன. உதாரணமாக, மேற்கு ஜெர்மனியில் உள்ள உழைக்கும் மக்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பெண்கள், அதே சமயம் வேலையில்லாமல் இருப்போரில் 50 சதவீதமானவர்

கனும் அவர்கள் தான். அமெரிக்காவில் ஒரே வேலையைச் செய்யும் ஆண்களின் சம்பளத்தில் 59 சதவீதத்தைத்தான் பெண் தொழிலாளர்கள் பெறுகின்றனர். உழைப்பு ஊதியத் துறையில் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான பாரபடசத்தினால் பிரித்தானிய ஏக்போகங்கள் வருடந் தோறும் சராசரியாக 120 கோடி பவண்களை ஸாபமாகப் பெறுகின்றன. அமெரிக்காவில் இது 63 பில்லியன் டாலர்கள் ஆகும். இத்தகைய நிலையைச் சுகித்துக் கொள்ள பெண்கள் இப்போது மறுத்து வருகின்றனர்.

சர்வதேச ஐன்நாயக மாதர் சம்மேளனக் கவுன்சில் கூட்டம் கடந்த ஆண்டு ஹங்கீரியில் நடைபெற்றது. போரையும் அனூ சர்வநாசத்தையும் தடுக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைப் பெண்கள் முழுமையாக உணர்ந்துள்ளனர். ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, வத்தீன் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடாவைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஏகாதிபத்தியத்தின் போர் மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு. ஆயுதப் போட்டியைத் தூண்டிவிடுவது எல்ல கொள்கையை வன்மையாகக் கண்டித்தனர்.

சோவியத் யூனியனும் பிற சோஷலிஸ் நாடுகளும் முன்வைத்துள்ள சமாதான முன் முயற்சிகள் சகல கண்டங்களையும் சேர்ந்த பெண்களின் விருப்பங்களையும் அபிவாஸைகளையும் முழுமையாக இசைவுபடச் செய்கின்றன என்பதை இக்கூட்டம் காட்டியது. ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவுகட்டுவதற்காகவும் சர்வதேச உறவுகளில் படைபலத்தைப் பிரயோகிப்பதை கைவிடுவதற்காகவும் சோ. க. கவும், சோவியத் அரசாங்கமும் முன்வைத்துள்ள யோசனைகளின் ஆக்கஷிரவத் தன்மையை உலகம் முழுவதிலும் பெண்கள் அதியுயர்வாகப் போற்றுகின்றனர்.

சோவியத் பெண்கள் போர் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் செயலூக்கமாகவும் நிரந்தரமாகவும் பங்கேற்கின்றனர். உண்மையில் சமாதானத்துக்காலை விருப்பமும் போரின்பாலான வெறுப்பும் சோவியத் பெண்களின் நெஞ்சங்களில் நிரம்பியுள்ளன. சமாதானத்துக்காகத் தளராது போராடும் சோவியத் பெண்கள் வளரும் தலைமுறையினரை சமாதானம், நட்புறவு மற்றும் இனங்களுக்கிண யே பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வு ஆகிய உணர்வில் போகுக்கின்றனர். இந்த உணர்வுகள் எமது பிள்ளைகளின் நெஞ்சங்களை, அவர்கள் கற்கும் முதலாவது பாடத்திலிருந்தே, நிறைத்து வருகின்றன, ஒவ்வொரு சோவியத் பிரஜையினதும் சிந்தனை, உணர்வு மற்றும் செயல்பாட்டு வழியை நிர்ணயிக்கின்றன.

நல்லெண்ணம் கொண்ட அனைத்து மக்களினது முயற்சி களும், விவேகமான கொள்கையும் அனூ ஆயுதப் போர் வெறியர்கள் மீது வெற்றிவாகை குடவேண்டும்.

'பிராஸ்தா'விலிருந்து

பேராசிரியர் வாதிம் ஸாக்லதீன்

கிரெனடா கற்றுத்தரும் படிப்பினைகள்

சோவியத் ஓன்றியத்தின் சுபரீம் சோவியத் பிரதிநிதி களுக்கும் ஜெர்மன் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே மால்கோவில் சந்திப்பு நடைபெற்றது. அப்போது, ‘சோஷ்விலத்துக்கு எதிரான ‘புளித் போர்’ பற்றி ஆனதி பதி ரீகனின் கூற்றுக்களைக் கருத்தாழ்த்தோடு நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவை வெறும் பேச்சுக்கள் தான் கொள்கை வெறுபட்டது.’ என்று ஜெர்மன் பிரதிநிதிகள் எம்மை திருப்பிப்படுத்த முயன்றனர்.

இது வெறும் பேச்சு மாத்திரமல்ல, அதற்கு அப்பாற பட்டதுமாகும் என்று சோவியத் பிரதிநிதிகள் புள்ளி விபரங்களோடு எடுத்துக்காட்டினர். ரீகனின் சிலுவைப் போர் அவருடைய கொள்கையன் ஒரு பகுதியே. இது எதார்த்தமற்றதும் விவேக மற்றதும் ஆகும். ஆனால், இதை ஜெர்மன் பிரதிநிதிகள் நம்பவே இல்லை.

எம்முடைய சம்பாஷணை இப்போது நடந்தேறியிருக்கும் மானால் அதனுடைய வெளிப்பாடுவித்தியாசமானதாகத்தான் இருந்திருக்கும். கிரெனடா சம்பவங்களுக்குத் பிறகு வாவிங்டனின் போக்கு ஐரோப்பாவில் மாத்திர மன்றி உலகின் பிற இடங்களிலும் உண்மையிலேயே வெறுப்பை ஏற்படுத்துவதாகவே உள்ளது என்பதே இன்றுள்ள விஷயமாகும்.

ஜனதிபதி ரீகன் தன்னுடைய குற்றத்தையிட்டு பெருமை கொள்வது உண்மையே. நிராயுதபாணியான சிறிய தீவை பெண்டகளின் நவீன இராணுவ இயந்திரத்தைக் கொண்டு அடக்கியது பெரும் ‘வீரம்’ அல்ல. சிறிய துப்பாக்கிகளால் ஆயுதபாணியான சில நூறு கிரெனடா தேசபக்தர்களுக்கும் கிழூபா தொழிலாளர்களுக்கும் எதிராகப் பல வாரங்கள் போராட்டம் நடத்தியது. வெற்றியும் அல்ல. சிறியதொரு நாட்டின் சுதந்திரத்தை நக்குவதும் அங்கு பொம்மை ஆட்சியாளரை அமர்த்துவதும் எத்தகைய சாதனை!

இத்தகைய சாதனைகள் எல்லாம் தற்போது வெள்ளை மாளிகையில் வசிப்பவர்களின் பொதுவான எண்ணத்துக்கும், அமெரிக்காவுக்கு உலக மேலாண்மையைப் பெறுவதற்கான அவர்களின் கொள்கைக்கும் இசைவுபடுகின்றன. கிரெனடாவில் நடைபெற்ற துக்கரைமான சம்பவங்களிலிருந்து மனிதகுலம் கற்றுக் கொண்டுள்ள பாடங்கள் யானவ?

முதல்வது படிப்பினை: கிரெண்டாவின் மருத்துவமனை களையும் பாடசாலைகளையும் தலையீட்டுவாதிகள் சீர்குலைத்த திலிருந்து ரீகளின் “புளிதப்போர்” வெறும் சொல்லடுக்கு அல்ல என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாகக் காணமுடியும். பெண்டகள் மற்றும் சி. ஐ. ஏ. “போர்த்தந்திரவியலாளர் களினால்” மிகத் தெளிவாய் வகுத்துரைக்கப்பட்ட கொள்கை அது; எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்கின்ற, சமூகத்தை பழிவாங்க விரும்புகின்ற ஒரு கொள்கை அது.

உலக ரீதியிலான போருக்கு ஆயத்தங்களைச் செய்வ தற்காக இந்த நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப் பட்ட கடும் கப்யூனிஸ் எதிர்ப்பும், வரம்பில்லாத சோனி யத் விரோதமும் இந்த நோக்கத்துக்கு மீண்டும் பயன்படுகிறது. இதன் அபாயத்தை அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது படிப்பினை: அமெரிக்காவும் அதன் நிர்வாக மும் சோஷலிஸத்தையும் சோஷலிஸக் கூட்டமைப்பு நாடு களையும் சகல விடுதலைப் போராளிகளையும் ஒட்டுமொத்த மாக்டீவ பயங்கரவாதிகள் என்று ஆகாரமில்லாத குற்றச் சாட்டைச் சுமத்தியுள்ளன. ஆனால் கிரெண்டாவில் நடந்த சம்பவங்கள் வாழிங்டன்றன் பயங்கரவாதியாக மாறி யுள்ளது என்பதை, நவ தலீனமான சாதனங்களைக் கொண்டு மக்களினங்கள் அனைவருக்கும் எதிராகப் பயங்கரவாதத் தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது என்பதை, அரசாங்கக் கொள்கையாக பயங்கரவாதத்தை எற்றுக் கொண்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன. நலீன அமெரிக்கப் பயங்கர வாதம் இழைத்துள்ள குற்றங்களின் பட்டியலை கிரெண்டா, நிக்காரகுவா, லெபான் என்று நீட்டிக்கொண்டே போகலாம்.

மூன்றாவது படிப்பினை: “வெளியேறி களுக்கு” எதிராகத் துன்புறுத்தல் மேற்கொள்ளப் படுவதாய் சோஷலிஸ நாடு களுக்கு எதிராகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் வாழிங்டனின் குற்றச் சாட்டுக்களும் சம அளவில் கேவிக்குரியவைதான். சோஷலிஸத்துக்கு எதிராகப் போராடுபவர்களை ஆதரிப்பதும், அவர்களுக்குநிதிகளும் பரிந்துரைகளும் வழங்குவதும், அவர்களைக் கூவிக்கமர்த்தப்பட்ட ஏஜன்டுகளாக்குவதும் பின்னர் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளுக்காக விசாரணைக் குக் கொண்டுவந்து தண்டனை விதிப்பதும் பிழையானது, வெறித்தனமானது.

வெளியேறிகளைத் துன்புறுத்தும் அரசாங்கம் ஒன்று இருக்குமானால் அது அமெரிக்க அரசாங்கம் தான். அது வெளியேறிகளைத் துன்புறுத்துவதோடு மாத்திரமன்றி வாழிங்டனின் சிந்தனைப் போக்கோடு ஒத்துவராதவர்களை ஒழித்துக்கட்டவும் முயல்கிறது.

சொல்லப்போனால், அமெரிக்காவின் போர்த்தந்திரம் முழுவதும் வெளி யெறிகளுக்கு எதிரான கடும் போராட்டங்களில் ஒன்றாக இருந்தும். சோஷலிஸ் சமூக அமைப்பை பரிபூரணமாக ஒழித்துக்கட்டுவதுதான் தம்முடைய நோக்கம் என்று அமெரிக்க ஆயுதப் பண்டகளுக்கான 1984-1988 ஆண்டின் திசைவழி வெளிப்படையாகவே கூறுவது தற்செய்வானதல்ல.

நான்காவது படிப்பினை: அமெரிக்க நிர்வாகம் திடீர் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மீதே நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது என்பதை உலக மக்கள் காண முடிகிறது. வாழிங்டன் பெரும் சமாதான வேலைத்திட்டங்களை முன்வைப்பதிலிருந்து பதற்றங்களை பெருக்குவதற்கும் ஆயுதப் போட்டியைத் தூண்டிவிடுதற்கும் திடீரென மாறாகசெல்லும் ஆற்றல் கொண்டது.

கிரென்டா சம்பவங்கள் இன்றைய அமெரிக்க நிர்வாகம் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளின் ஹேஷ்யம் கூறமுடியாத இயல்பைக் காட்டியுள்ளன. இந்த நடை முறைகளுப் பலியாகியுள்ள அணைவரும், வாழிங்டனின் நேச சக்திகள் உள்ளிட, இதிலிருந்து பொருத்தமான பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஐந்தாவது படிப்பினை: அமெரிக்காவின் சமகாலக் கொள்கை ஆழமான அவநம்பிக்கைக்கு வழிவிட்டுள்ளது. இது கொள்கை வகுப்பாளர்களின் கூற்றுக்களை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. கிரென்டாவில் அமெரிக்கா நடத்திய குருதிக் கூத்து எல்லா நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் கருத்தாழ முன்ன எச்சரிக்கையாகும். மீண்டும் ஏற்படக்கூடிய இந்த அச்சுறுத்தல் எல்லா முற்போக்கு நாடுகள் மீதும், அமெரிக்காவுக்கு அடிபணிய விரும்பாத ஜனராயக ஆட்சிகள் மீது அல்லது அரசுகளின் மீதும் திரண்டு வருகிறது. உலகம் முழுவதிலும் எதிரொலிப்பு செய்யும் சமிக்கையாக கிரென்டா விளங்குகிறது.

ஐரோப்பாக் கண்டம் உலக நிலவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது. ஜீர் மன்றகாதிபத்தியத்தினால் இரண்டு முறை போர்ப் பெருந்திச்சவாலைக்குள் ஆழ்த்தப்பட்ட இக்கண்டம் மூன்றாம் உலகப்போரின் கொதி தளமாக மாறும் ஆபத்துக்கு உள்ளாகியுள்ளது. ஆனால், இம்முறை அமெரிக்க ஏகாதி பத்தியமே அச்சுறுத்தலை மேற்கொள்கிறது; மேலும் சோஷலிஸத்துக்கு எதிரான “புனிதப் போராளிகள்” அனுவாயுதங்களால் ஆயுதபாணியாகியுள்ளனர்.

ஐரோப்பாவில் அமெரிக்க ஏவகளைகளின் நிலைவைப்பு அமெரிக்கக் கொள்கைகளின் அதிகுராத்தனமான இயல்புக்குப் புதிய சான்று ஆகும். அமெரிக்காவின் நேச அணிகள் சம்பந்தமான அத்தகைய கொள்கைகள் எவ்வளவு கொடி

யவை என்பதை அது மீண்டும் காட்டுகிறது. சோஷலிஸ நாடுகள் சம்பந்தமான அனுவாயது நீர்ப்பந்தம் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை வற்புறுத்துவதோடு உறுப்புற்றியாக இணைந்துள்ளது. கடைப்பிடிக்கப்படும் நோக்கம் தெட்டத் தெளிவானது.

1917ம் ஆண்டின் மகத்தான அக்டோபர் புரட்சி நடைபெற்ற காலம் முதல் வாழிங்டன் “வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக்குள் சோஷலிஸத்தைப் போட்டு விடுவது” என்ற தனது முயற்சியை ஒருபோதும் கைவிட்ட தில்லை. சோவியத் அரசின் முதல் 16 ஆண்டுகளின்போது அதை அரசியல் எதார்த்தமாக அங்கீகரிப்பதற்கு வாழிங்டன் மறுத்து வந்தது 1933ம் ஆண்டில்தான் அது சோவியத் யூனியனை அங்கீகரித்தது. எட்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் பாளிஸத்துக்கு எதிரான போரில் அவை நேச அணிகளாகின. ஆயினும் இந்த உறவுகளில் மாறுபட்ட கட்டங்கள் இருந்துவந்துள்ளன. ஆனால் இப்போது வெள்ளை மாளிகையில் எதார்த்தத்துக்கான விவேகம் அறவே இல்லாததுபோல் தோன்றுகிறது. “எனக்குத் தேவையானதையே செய்கிறேன்” என்ற கோட்பாடு அங்கு மேலோங்கி இருக்கிறது. கிரெண்டாவும், ஐரோப்பாவில் ஏவுகளைக்கணும் அப்பட்டமான சோவியத் விரோதமும் இதனால் தான் நேருகின்றன. இந்த அனுகுமுறை அழிவுக்கே வித்திடுகிறது.

வெறுவிதமான அனுகுமுறையைக் காணமுடியுமா? வாழிங்டனின் கொள்கையில் திருப்பம் ஏற்படுமா? உலகம் முழுவதற்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இத்தகைய திருப்பம் இன்றியமையாதது என்பதைக் காணமுடியும். இன்றைய உலகம் அதிகரத்தனத்துக்கான பொருத்தமான அரசியல் அரங்கம் அல்ல என்பதை அமெரிக்காவிலுள்ள அரசியல்வாதிகள் உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

விவேகமற்ற ஆயுதப் போட்டி மீது பொருளாயத செல்வாத, ரங்கள் விரயமாக்கப்படுவதைக் கநி உத்தவேண்டும். மானிடனின் வரம்பற்ற ஆக்கத் திறன்கள் மக்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்குப் பணிபுரிய வேண்டும்; நாடுகளது கொள்கைகளை நிர்ணயங்க செய்யவேண்டும். உலகப் பிரச்சினைகளுக்கான அனுகுமுறைக்குக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் இத்தகைய அனுகுமுறையையே ஆதரிக்கின்றனர். இந்த அனுகுமுறையைத்தான் சோவியத் நாடு எதார்த்தத்தில் கடைப்பிடிக்கிறது நாம் எமது நம்பிக்கைகளை எதார்த்தத்தின் மீது வைக்கிறோம். மாணிட விவேகத்தின் மீது, வாழ்க்கையின் மீது வைக்கிறோம். மேலும் எமது அனுகுமுறைகள்தான் சரியானவை என்பதில் நாம் நிச்சயம் கொண்டுள்ளோம்.

“சோவியத்ஸ்டா ரோசியா”
“செய்தித்தாளிலிருந்து

மார்க்ஸியம் வினாக்கியழும் எமதுகாலமும்

பியோதர் கொன்ஸதாந்தினேவ்
பேரவையாளர்

வருங்காலத்திற்கான போராட்டத்தில்

கார்ல் மார்க்ஸ் காலமாகி நூறு ஆண்டு
கள் கழிந்துள்ளன. இக்காலம் முழுவதும்
சமூக வளர்ச்சியின் போக்கையும் வாய்ப்பு
களையும் விஞ்ஞானபூர்வமாகப் பகுப்பாய்வு
செய்து விளக்கக்கூடிய ஆற்றல் உள்ள
தேரேயொரு சமூகத் தத்துவம் மார்க்கியம்-
லெனினியமே என்பதை நிருபித்திருக்
கிறது. உலகப் புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்
கானது மார்க்சம் லெனி னும் விஞ்ஞான
ரீதியில் முன்னுணர்ந்து கூறியவாறே
நிருத்திபெற்று வருகிறது.

மார்க்ஸியம்-லெனினியம் இன்றைய சுகாப்தத்தின் விஞ்ஞானபூர்வமான உலகக் கண்ணேட்டமாகும். அது “உண்மைகளை உள்ளடக்கியதாகக்” கோருகின்ற தத்துவ வியல் மற்றும் சமூகவியல் சித்தாந்தங்களிலிருந்து அடிப்படையிலேயே வேறுபடுகிறது. வரலாற்றின எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்குமிரு தீர்வை முன்வைக்கிறது.

மார்க்ஸியம்-லெனினியம் ஒரு விஞ்ஞானமாகும்: எனவே, அது வரலாற்று அனுபவம் முழுமையினதும் பகுப்பாய்வு மற்றும் விஞ்ஞான பூரவ விளக்கத்தின் மூலம், விமர்சனம் மற்றும் சுய-விமர்சனம் மூலம், வழக்கொழிந்த ஆய்வுரைகளைக் கண்டிப்புடன் திருத்தியமைப்பது மூலம் விருத்தியடைகிறது. சோ.க.க. மத்தையக் கமிட்டியின் ஜான் 1982 முழுநிறைவுக் கூட்டம் வலியுறுத்தியதைப் போல, இதுவே மார்க்சியம்-லெனினியத்தின்

மகத்தான ஜீவவலுவுக்கு ஊற்றுக்கண்ணாக உள்ளது. இது, சோ. க. கவினாலும் பிற கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளினாலும் ஆக்கஸ்டர்வமாகச் செழுமையாக்கப்பட்டு முன்வைக்கப்படுகிறது.

மேலும், மார்க்ஸிய-லெனினிய நூல்களின் பிதுரார் ஜிதம் இன்று கூர்மையான வர்க்கப் போராட்டத்தின் மையமாக விளங்குகிறது என்றால் அது வியப்பானதல்ல; முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் ஆழமான பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் தார்மீக நெருக்கடி உலகில் புரட்சிகர மான பாட்டாளிகள் வர்க்கம் மற்றும் தேசவிழைசன் இயக்கத்தின் வலிமையிக்க எழுச்சி, மெய்யான சோஷவிலாத்தின் வலிமை மற்றும் உள்ளாற்றல்களின் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துள்ள கருத்து மாறுபாட்டாளர்கள் மார்க்ஸியம் வழக்கொழிந்து விட்டது என்றும் 20ம் நூற்றுண்டிற்கு புதிய சமூகத் தத்துவம் அவசியமாகிறது என்றும் கோரிக்கை விடுக்கின்றனர்.

மென்மேலும் கூடுதல் குழ்ச்சிகரமாகச் செயல்படும் மேலைய தத்துவவியலாளர்களும் சித்தாந்தவியலாளர்களும் மார்க்ஸியத்தின்பால் “சகிப்புத்தன்மை”யைக் “சாலத்தால் மதிக்கப்பட்ட” கம்யூனிஸ விரோதம் மற்றும் சோவியத் விரோதத்தை கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்; இவ்விதம், அமெரிக்க பொருளியலரான எச். கிளைய்வர் முதலாளித்துவ அமைப்பின் உலகளாவிய நெருக்கடியின் முகாந்திரத்தில் இன்று மார்க்ஸியத்தின் ‘புத்தெழுச்சி’ பற்றி ஒப்புக்கொள்கிறார்.

பாரபட்சமில்லாத இந்த நிலைப்பாட்டின் பின்னணியில் இருப்பது என்ன? எப்போதும் போலவே, தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் நோக்கம் மூலதனத்தின் நுகத்தடியிலிருந்து உழைப்பாளி மக்களை விடுதலை செய்வதேயாகும். இந்த நோக்கத்தை உருச்சிதநத்துப் பொய்யாக்க முயலும் கிளைய்வர் மூலதனத்தின் ஆட்சியை விருந்து விடுதலைபெற தொழிலாளி வர்க்கம் விரும்பவில்லை என்றும், ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் கட்டமைப்புக்குள் அதன் ஜீவிதத்தை ஆகழ்ந்துரைக்கிறது என்றும் வலியுறுத்துகிறார். மேலும் இந்த ‘மார்க்ஸியவியலாளர்’ குறைந்த வேலை நேரத்துக்காகவும், வாழ்வின் சிறப்பானவற்றை விரிவான அளவில் அனுபவிப்பதற்காகவும் தொழிலாளர்கள் நடத்தும் போராட்டத்தை அங்கீகரிக்கிறார். இவ்விதம், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகப் பாடுபடுவ தாகக் காட்டிக் கொள்ளும் இவர், மார்க்ஸியத்தை மீண்டும் திருத்தியமைக்க முயல்கிறார்; மார்க்ஸியத்துக்கு மாருண தும் விரோதமானதுமான கருத்துக்களை முன்னவக்கிறார்.

மார்க்ஸியத் தத்துவவியலாளர்கள் சித்தாந்த விவாதங்களை ஒதுக்கவைப்பதில்லை. அவர்கள் உண்மையான விஞ்ஞானங்கு கம்யூனிஸ்ட் திடவறுதிகளை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றனர், சொத்துவடைமை வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் பூர்வ்வா அறிஞர்களின் பொய்க்கூற்றுக்களை அம்பலப்படுத்துகின்றனர். அதேசமயம், கருத்துப் போராட்டத்தை நாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான இராணுவ மோதலாக மாற்றப்படுவதை அவர்கள் எதிர்க்கின்றனர்.

எமது காலங்களில் கூடுதல் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை கொண்ட ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகள் சோஷலிஸ் நாடுகளுக்கு எதிராக மாத்திரமன்றி, மனிதகுலத்துக்கு எதிராகவும், அதன் முன்னேற்றத்துக்கு எதிராகவும் “உளவியல் போரை” நடத்துகின்றன. அமெரிக்க உளவுச் சேவைகளின் பணிப்புரைகளில் “உளவியல் போரின்” பொறியமைவும் முறைகளும் வழிவகைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை “கறுப்பு” (குழிபறிப்பு) பிரச்சாரர் முறையை அறிமுகங்களின்றன. இப்பிரச்சாரர் முறையின் நோக்கம் அமெரிக்காவின் கொள்கையைத் தூய்மையானதாகக் காட்டுவதும் சோஷலிஸ் நாடுகளை எவ்விதத்திலும் குறைக்கும் வதும் ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து, குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டில் நிலைமையை ஸ்திரமற்றதாக்குவதற்கான மனோவியல் நடவடிக்கைகள் இடம்பெறும்; அது “பிரகடனப்படுத்தப்படாத போர்” ஆகும். அமெரிக்க சித்தாந்தவியலாளர்களும் அரசியல்வாதிகளும் சோஷலிஸப் போலந்து க்கும் ஆப்கானிஸ்தான், எதியோப்பியா, மற்றும் பிற சோஷலிஸத் துசையறைவநாடுகளுக்கும் எதிரான தமது நடவடிக்கைகளில் இத்தகைய பணிப்புரைகளினாலேயே வழிகாட்டப்படுகின்றவர்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகளின், அவர்களது துணையாளர்களின் இராணுவவாதப் போக்கு அரசியல் சிந்தனையை இராணுவமயமாக்கும் முயற்சிகளுடன் இணைந்து வருகிறது. அமெரிக்க அரசியல்வாதிகள் தான் இதற்கு வழி அமைத்துக் கொடுக்கின்றனர். காங்கிரசுக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கை ஒன்றில் அமெரிக்காவின் பிரதான எதிரி சோவியத் யூனியனே என்று வெய்ன்பர்கர் தெரிவிக்கிறார். மேலும் கம்யூனிஸத்துக் எதிரான ரீகனின் “புனிதப் போர்” பிரகடனம் இன்னும் பசுமையாக உள்ளது. இவையும் ஏனைய பிற அம்சங்களும் மேலைய உலகின் சித்தாந்தவியலாளர்கள் மத்தியில் நிலவும் மனோபாவத் துக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும் போர்தான் நாகரிகத்தின் புதல்வி, நாசகாரி, அன்னை என்று கூறுகிறார் பிரெஞ்சு யுத்த ஆய்வுக் கழகத்தின் விஞ்ஞனி ஒருவர்.

இராணுவவாதச் சிந்தனையானது மனிதனின் உயிரியல் ரீதியான ஆக்கிரமிப்புத் தாகத்தில் வேறுன்றியுள்ளது

என்று சில மேலைய சித்தாந்தவியலாளர்கள் வாதிடுகின்றனர். இவ்வகையான பல சித்தாந்தவியல் தத்துவங்கள் இந்த அம்சத்தையே தருகின்றன. அவை விஞ்ஞான பூர்வமற்றவை, இராணுவவெறிக் கூச்சஸீத் தூண்டிலிடுகின்ற அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்களின் தும் அவற்றிலும் ணடய நேச அணிகளின் தும் செயல்களை ஸ்தாவமாக மதிப்பீடு செய்கின்றன.

சோவியத் விரோதத்தையும் இராணுவவாதத்தை யும் தினிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் பெரும் மூனைச் சலவை வெளிப்படையாகவே பொருளாதார நோக்கங்களைக் கொண்டதாகும். எனவேதான் அமெரிக்க இராணுவத் தொழில் தொகுப்பு “அனு மறுசாதனப்படுத்தலுக் காக்” மேன்மேறும் கூடுதலான ஒதுக்கங்களைப் பெற்று வருகிறது. நலீன முதலாளித்துவத்தின் எதார்த்தங்கள் அதன் சித்தாந்தவியலாளர்களுக்கு கருத்தாழமள்ள சிந்தனையை வழங்குகின்றன. இராணுவவாகத்தை எதிர்த்து வெற்றிகொள்ளா விட்டால் அது பற்றுநோயைப் போல் பரவி, அது வளர்ந்துவரும் உறுப்புக்கே மரணத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதை முதலாளித்துவ விஞ்ஞான சமாதாயத்தில் அதிகரித்த அளவில் உணரப்பட்டு வருகிறது.

சமாதானத்துக்காகவும் அனுப்போரைத் தடுப்பதற்காகவுமான போராட்டம் மனிதகுலத்தின் ஆண்மாவுக்கான போராட்டமாகும் என்று அமெரிக்கப் பேராசிரியர் டி. கிறிஸ்மஸ் மிகவும் நியாயமாகவே தெரிவித்தார். பொதுவான அணுவாயுதப் போரில் வெற்றியாளர்களோ தோல்வியாளர்களோ இருக்கமாட்டார்கள். மேலும் அது மனிதகுலத்தின் முடிவுக்கு முத்திரை குத்திவிடும் என்று அமெரிக்க சென்ட்டர்களான எட்வர்ட் கென்னடியும் எம். ஹாட்டில்டும் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர், இன்று முதலாளித்துவ உலகிலுள்ள ந்தானம் கொண்ட மக்களின் பெரும் எண்ணிக்கையானேர் இக்கருத்தையே பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

மார்க்ஸிய—லெனினியத் தத்துவம் சமாதானத்தின் தத்துவமாகும். சோஷ்விலமூம் சமாதானமும் பிரிக்க முடியாதவை. நீடித்த சமாதானத்துக்காகப் பாடுபடுவதும் சுதந்திரம், சமூக முன்னேற்றத்துக்கான மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும் சோவியத் தூணியனின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையினை வேறுபடா இலட்சியங்களாக எப்போதுமே இருந்து வந்துள்ளன, இருந்து வருகின்றன. ஆயுதங்களற்ற உலகமே சோஷ்விலத்தின் இலட்சியமாகும்.

மக்களின் நலன்களுக்கான போராட்டத்தில் முன்னணிப்படை

2-லகக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் தன்னுடைய வளர்ச்சி யில் நீண்டதோர் பாதையைக் கடந்து வந்துள்ளது. இது பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்டத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத பாதையாகும். இவ் இயக்கம் கடந்த நூற்றுண்டில் பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் தனது முதலாவது சுயாதீனமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது; வரலாற்று அரங்கில் ஒரு புதிய சமூக சக்தி தோன்றி வருகிறது என்பதை இந்நடவடிக்கைகள் முழு உலகுக்கும் காட்டின. கடந்த காலத்தின் முற்போக்கான சமூகச் சிந்தனைகளின் சாதனைகளைப் புரிந்து கொண்டு, புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் அனுபவத்தைப் பொதுமைப் படுத்திய மார்க்சம் எங்கெல்சும் பாட்டாளி வர்க்கத்திலுடைய வழவாற்றுப் பயணம் பற்றிய வீஞ்ஞானிக்கும் மான தத்துவத்தை வகுக்குவரைத்தனர். அவர்கள் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை சோஷலிஸ் சமுதாயமாகப் புரட்சிகரமாய் உருமாற்றவும், நானுவிதமான சரண்டல், ஒடுக்குமுறை வடிவங்களிலிருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிக்கவும் கூடிய ஒரு சக்தியாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் கருதினர்.

இன்றைய உலகக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வரலாறு மார்க்ஸியம்—லெனினியத்தின் பிழையற்ற தன்மையை நடைமுறையில் சான்றுபடுத்திய 1917-ம் ஆண்டின் அக்டோபர் புரட்சியிலிருந்து துவங்குகிறது. புரட்சியினால் தூண்டப்பட்டதும், மார்க்ஸிய—லெனினியக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிப்பதுமான புரட்சிகரக் குழுக்களும் சந்தர்ப்பவாதத்திலிருந்து உடைத்துக் கொண்டு வெளியீடு நிய சமூக ஜனநாயகப் பிரிவுகளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை உருவாக்கின. 1919 மார்ச்சில் 21 ஜேரோப்பிய, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளின் 36 ஸ்தாபனங்கள் மூன்றுவது கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தை (கோமின்டெர்னை) ஸ்தாபித்தன. இது லெனினின் முன்முயற்சி பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

1982ம் ஆண்டில் 95 நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இயங்கிவந்தன. இவற்றினுடைய மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 780 லட்சமாகும். 1969க்கும் 1982க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மால்ட்டாவிலும் (1970), பாகிஸ்தானிலும் (1974), சலுதி அரேபியாயிலும் (1975), ஐமெய்க்காஷிலும் (1978), எகிப்திலும் (1980) கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன. பாஸ்தீன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யின் உருவாக்கம் பற்றி 1982ல் அறிவிக்கப்பட்டது. 1981ல் செனகவில் ஆபிரிக்க சுதந்திர

தொழிலாளர் கட்சியானது 1969ம் ஆண்டின் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளது கூட்டத்தின் எல்லா தாக்கிதுகளையும் கடைப்பிடிக்கும் தீர்மானத்தை ஏற்றது. இது தவிர, மார்க்ஸிய—லெனினியக் கோட்பாடு களைத் தமது நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையாகக் கொள்ளும் புரட்சிகர ஸ்தாபனங்கள் பல நாடுகளில், முதலாவதாக ஆபிரிக்காவில் அமைக்கப்பட்டன.

இயக்கத்தின் இலக்குகள்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இன்று செயல்படும் நிலைமைகள் நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடுகின்றன. சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ள நாடுகளிலே சில ஆரூம் கட்சிகளாகியுள்ளன. ஏனையவை சோஷலிஸத்துக்கு அடித்தளங்களை இடும் கட்சைகளைக்கொயாறாகின்றன. இன்னும் சில, ஆரூம் கட்சிகளாக இல்லாத போதிலும்கூட வெகுஜனங்களின் ஆதரவில் சார்த்து நின்று தமது நாடுகளின் அரசியல் வாழ்வில் கணிசமான அளவு செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. இருபுதுக்கு மேற்பட்ட கட்சிகள் தலைமறைவாக இயங்குகின்றன, அல்லது ஓரளவு சட்டபூர்வ நிலைமையில் செயல்படுகின்றன. மேலும், புதிதாக விடுதலை பெற்ற சில நாடுகளில் கம்யூனிஸ இயக்கம் இப்போதுதான் தலையெடுத்து வருகிறது.

மார்க்ஸிய—லெனினியக் கட்சிகள், சாதாரணமாக, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பேச்சாளர்களாய் மாத்திரம் தமிழைப் பிரகடனஞ்சு செய்து கொள்வதில்லை. அவை உண்மையிலேயே ஒரு வர்க்கக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்றன. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மார்க்ஸிய—லெனினியப் புரட்சிகரத் தத்துவத்தினால் ஆயுதபாணியாகியுள்ளனர். மார்க்ஸியம்—லெனினியம் சர்வ வல்லமை கொண்டது; ஏனைனில் அது உண்மையிலேயே சமூக வளர்ச்சியின் விதிகளைப் பிரதிபலிக்கிறது; கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முழுமைக்குமான வாய்ப்புகளை வகுத்துரைக்கிறது; ஒவ்வொரு கட்சியும் வர்க்கப் போராட்டம் முன்வக்கும் பிரச்சினைகளுக்குச் சரியான பதில்களைக் காணவும், இப்போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கவும் துணைபுரிகிறது.

கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் முன்னணிப்படைப் பாத்திரம் அவை ஏனைய அரசியல் சக்திகளின் சதந்திரம் மீது அத்துமீறல் செய்கின்றனர் என்பதை பொருள்படுத்த வில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் வர்க்கப் போராட்டத்தின் முன்னணிப் படையில் விஞ்ஞானிகளும் வர்க்கமான தத்துவத் தால் ஆயுதபாணியாகியுள்ளன, ஐன்நாயக மத்தியஸ்துவக் கோட்பாட்டைக் கண்டிப்படுன் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஸ்தாபன ஒழுங்கமைப்பில் ஏனைய கட்சிகளைவிடவும் உயர் மட்டத்தைச் சாதித்துள்ளன.

கம்யூனிஸ் இயக்கத்தின் சர்வதேச ஒற்றுமையானது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் பொதுவான வர்க்க நிலைப்பாடு, அவற்றின் ஒரேமாதிரியான சித்தாந்த, தத்துவமியல் ஆதாரம் மற்றும் ஒன்றுபோல் அமைந்த ஸ்தாபனச் கோட்பாடுகள் போன்ற பாரிய காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

இந்த ஜக்கியத்தின் பின்னணியில் உள்ள மற்றுமொரு முக்கியமான காரணி உலகக் கம்யூனிஸ் இயக்கம் எல்லா கட்சிகளுமே முகங்கொடுக்கின்ற ஒரு சில பொதுவான கடமைகளைக் கையாண்கின்றது, ஒவ்வொரு கட்சியும் திட்டவட்டமான தேசிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப, அவற்றைச் சாதிக்கும் முயற்சிக்குத் தனது சொந்தப் பங்களிப்பைச் செய்கின்றது என்பதே,

சமாதானம், படைக்குறைப்புக்கான போராட்டம் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் முதன்மையான கடமையாக உள்ளது; மற்றுமொரு அழிவுகரமான போர் அச் சு று த த ஸ் அதிகரித்துவருவதன் பின்னணியில், அக்கடமையைச் சாதிப்பது சமூக முன்னேற்றத்துக்கான பெரும் முன்தேவையாக உள்ளது.

உலகின் முன் திரண்டுவரும் அனுப்போர் அபாயம் கம்யூனிஸ் இயக்கம் முழுவதினதும் நடவடிக்கைகளின் அடிப்படை பொருளைப் புதிய வழியில் மதிப்பீடு செய்யச் செய்கிறது என்ற சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டியின் 1983 ஜூன் முழு நிறைவுக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப் பட்டது. கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எப்போதுமே ஒடுக்கு முறைக்கும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதற்கும் எதிரான போராளிகளாக இருந்து வந்துள்ளனர். இன்று அவர்கள் மானிடநாகரிகத்தைப் பேணிக்காப்பதற்கும், மனிதனின் வாழும் உரிமைக்காகவும் போராட்டம் நடத்துகின்றனர். மேலும், மிகப்பெரிய ஏகாதிபத்திய வல்லரசான் அமெரிக்காவின் ஆஞ்சல் வட்டாரங்கள் கம்யூனிஸ் விரோதத்தைத் தமது கொள்கையின் மூலிக்கல்லாகப் பிரகடனஞ்செய்துள்ளன, உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்தின் சக்தி களுக்கு எதிராகப் புனிதப் போரைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளன.

கம்யூனிஸ்ட்டுகள் சுற்றுச்சுழலைப் பாதுகாப்பது, மனிதனுக்கு உணவு, விசை மற்றும் மூலப்பொருட் செல்வாதாரங்களை வகைசெய்வது போன்ற பாரிய உலகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் யோசனைகளை முன்வைக்கின்றனர். அலைத்து நாடுகளினும் அக்குறைக்குரிய இப்பிரச்சனைகளை சோஷவிலைத்தின் கீழ் எவ்வாறு தீர்க்க முடியும் என்பதற்கு ஆஞ்சல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உாரணங்களை வகைசெய்கின்றன. முதலாளித்துவ நாடுகளில் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், இப்பிரச்சனைகளை மனிதகுல முன்னேற்றத்

தின் நலன்களுக்காகத் தீர்க்க முயல்கின்றன, குறுகிய தன்னில் நோக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஏகபோகங்களின் எதிர்ப்புக்குப் பதிலடி கொடுக்கின்றன.

சர்வதேசியத்தின் அடிப்படையில்

பல்வேறு கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகளுக்கு இடையே நிலவிவரும் கருத்து பேதங்களைக் குறிப்பிடும் மேற்கத்திய சித்தாந்தவியலாளர்கள் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் தேசியக் கட்சிகளாக “உருக்குலைந்திருக்கிறது” என்றும், ஒவ்வொரு கட்சியும் தனது சொந்தக் கடமைகளை குறுகிய தேசிய மட்டத்திலேயே சாதிக்கின்றன என்றும் கூறுகின்றனர். ரொன்னல்ட் ரீகன் இதற்கும் மேலும் செல்கிறார். கம்யூனிஸ்ட் வெகுவிரைவில் மனுந்தொழிந்துவிடும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து, ஆதாரம் இல்லாத இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து அமெரிக்கா தனது கொள்கையை உருவாக்கி வருகிறது. தனித்தனிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கிடையே ஒரு சில கருத்து பேதங்களும் உடன்பாடின்மைகளும் இருந்தபோதிலும் கூட உலகக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் எமது காலத்தின் மிகவும் செல்வாக்குள்ள அரசியல் சக்தியாக விளங்குகிறது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் தன்னுடைய சொந்த நாட்டின் திட்டவட்டமான நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப தமிழ்நாட்டையே பொது எதிரியான ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடுவது மூலம், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பணியிலிருந்து முகிழுகின்ற ஒரு பொதுவான சர்வதேசக் கடமையைக் கையாள்கின்றன. தனித்தனிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஈட்டியுள்ள வெற்றிகள் பொது இலட்சியத்துக்குப் பங்களிப்பு செய்கின்றன, ஏனைய கட்சிகள் தாம் முகங்கொடுக்கும் கடமைகளைச் சாதிப்பதற்கு எனிதாக்குகின்றன. முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ள ஆளும் கட்சியல்லாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அதுகரித்துவரும் கௌரவம் அரசியல் வாழ்வில் அவற்றின் தாக்கத்தை அதிகரிக்கின்றன; ஆளும் வட்டாரங்கள் எதார்த்தமுன்ன மொதானக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு நிர்ப்பந்தம் செய்கின்றன.

இன்றைய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வரலாறு துரிதமான முன்னேற்றத்தின் வரலாறு ஆகும். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் அதன் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மிகவும் சிக்கலான கடமைகளுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதைக் கம்யூனிஸ்ட் கூடான மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளபோதிலும், அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு ஆதாரமும் உள்ளது.

மகந்தான
பாரம்பர்யம்

கம்யூனிஸ சமுதாயத்தின் இரண்டு கட்டங்கள்

சோஷலிஸம் என்றால் என்ன? வின்நூனங்கு கம்யூனிஸத் தத்துவம் வகுக்கப்பட்ட வேளையில் பலர் இக்கேள்விகளைத்தொடர்ந்து எழுப்பினார். வின்நூன் சோஷலிஸத்தின் பிதா மகர்கள் இக்கேள்விகளுக்கு விளக்கமாக விடை அளித்தனர். சோஷலிஸமும் கம்யூனிஸமும் கம்யூனிஸ சமுதாயத்தினுடைய முதிர்ச்சியின் இரண்டு கட்டங்கள் என்பதை அவர்கள் நிருப்பாம் செய்தனர். கம்யூனிஸ சமுதாயத்தின் இரண்டு கட்டங்கள் பற்றி வி. இ. வெள்ளின் நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளை வழங்குகிறோம்.

வழங்கமாய் சோஷலிஸம் என்று அழைக்கப்படுவதை மார்க்ஸ் கம்யூனிஸ சமுதாயத்தின் “முதல்” அல்லது சீக்கிருந்து குறிப்பிட்டார். உற்பத்திச் சாதனங்கள் பொதுவுடைமை ஆகிவிடும் அளவுக்கு இக்கட்டத்துக்கும் “கம்யூனிஸம்” என்னும் சொல் பொருந்துவதாகும். ஆனால் இது முழுநிறைவுக் கம்யூனிஸம் அல்ல என்பதை நாம் மறக்காதிருக்க வேண்டும். மார்க்சின் விளக்கங்களுக்குள்ள மாபெரும் முக்கியத்துவம் என்னவெனில் இங்கும் அவர் பொருள்முதல்வாத இயக்கவியலை, வளர்ச்சித் தத்துவத்தை முரணின்றி கையாளுகிறார். கம்யூனிஸத்தை முதலாளித்துவத்தில் இருந்து வளர்ச்சியிடும் ஒன்றுக்க் கருதுகிறார். பண்டிதப் புலமை கார்ந்த வழியில் “கண்பிடிக்கப்பட்ட” புண்யப்பட்ட இலக்கணங்களுக்கும் சொற்களைப் பற்றிய பயன்ற சண்டப்பிரசண்டங்களுக்கும் (எது சோஷலிஸம்? எது கம்யூனிஸம்?) பதிலாய், மார்க்ஸ் கம்யூனிஸத்தின் பொருளாதார முதிர்ச்சியினுடைய இரு கட்டங்கள் எனப்படத்தக்கவற்றின் பகுத்தாய்வை அளிக்கிறார்.

வி. இ. வெள்ளின்

“அரசும் பூர்த்தியும்”

1917-1918ல் எழுதப்பட்டது

சோவிவிசத்தில் தொழிலாளிக்கு அவனுடைய உழைப்பின் “குறைக்கப்படாத” அல்லது “முழுமையான பயன்” கிடைக்குமென்று லஸ்லால் கூறிய கருத்து தவறென்பதை நிருபிக்க கோத்தா வேலைத்திட்டத்தின் விமர்சனத் தில் மார்க்ஸ் விவரமான பரிசிலையில் இறங்குகிறார். சமுதாயத்தினுடைய சமூக உழைப்பு அனைத்திலுமிருந்து காப்புநிதி ஒன்றைக் கழிக்க வேண்டுமென்பதை, பொருளுற்பத்தியை விரிவாக்குவதற்கும், இயங்கிரங்களின் “தேய்மானத்துக்கு” மாற்றிட செய்வதற்கும் இன்ன பிறவற்றுக்குமான நிதி களைக் கழிக்கவேண்டுமென்பதை மார்க்ஸ் தெளிவுபடுத்துகிறார். பிறகு நுகர்வுச் சாதனங்களிலிருந்து நிர்வாகச் செலவுகளுக்கும், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், முதிய வயதினர் இல்லங்கள் முதலான பலவற்றுக்கும் வேண்டிய நிதியைக் கழிக்கவேண்டும்.

வஸ்லாவின் தெளிவற்ற, குழப்படியான, பொதுத் தொடருக்கு (“தொழிலாளிக்கு அவனுடைய உழைப்பின் முழுமையான பயன்”) பதிலாய், மார்க்ஸ் சோஷலிஸ் சமுதாயம் அதன் விவகாரங்களை உண்மையில் எப்படி நிர்வகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பது குறித்து நிதானித்து மதிப்பீடு செய்கிறார். முதலாளித்துவம் இல்லாத ஒழித்துவிடும் ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மார்க்ஸ் ஸ்தாலமான முறையில் பகுத்தாராய முற்படுகிறார். அவர் கூறுவதாவது;

“இங்கு நாம் ஆராய வேண்டியிருப்பது (தொழிலாளர் கட்சியின் வேலைத்திட்டத்தைப் பகுத்தாராய் கையில்) தனது சொந்த அடித்தளங்களின் மீது வளர்ந்தெழுந்துள்ள ஒரு கம்யூனிஸ் சமுதாயமல்ல; மார்க்ஸ முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலிருந்து வெளித் தோன்றுவதும், ஆகவே தான் உதித்த அந்த பழைய சமுதாயத் தினிடமிருந்து பெறப்பட்ட பிறவிக் குறிகள் ஒவ்வொரு வழியிலும்—பொருளாதார வழியிலும் தார்மீக வழியிலும்—இன்னும் பதிந்திருப்பதுமான கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தையே இங்கு நாம் ஆராய்கிறோம்.”

இந்தக் கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தைத்தான், முதலாளித்துவத்திலிருந்து பிறந்து இப்பொழுதுதான் வெளியேவந்த அந்தப் பழைய சமுதாயத்தின் பிறவிக்குறிகள் எல்லா வழியிலும் பதிந்திருக்கும் இந்த சமுதாயத்தைத்தான் மார்க்ஸ் கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தின் “முதல்” அல்லது கீழ்க் கட்டம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

உற்பத்திச் சாதனங்கள் இப்பொழுது தனியாட்களது தனியுடைமையாய் இல்லை. உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமுதாயம் அனைத்தின் உடைமையாகிவிட்டன. சமுதாயத்துக்குத் தேவையான வேலையில் ஒரு பகுதியைச் செய்திடும் சமுதாய உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு

வேலையைச் செய்திருப்பதாய்க் கூறும் சான்றிதழ் ஒன்றைச் சமுதாயத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார். இச்சான்றி தழைக் கொண்டு இதற்கு இணையான அவைக்கு அவர்நுக்குப் பண்டங்களின் பொதுக் களுக்கியத்திலிருந்து பண்டங்கள் பெறுகிறார். பொது நிதிக்குச் செல்லும் உழைப்பின் அளவு கழித்தெடுக்கப்பட்டபின், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் சமுதாயத்திற்குத் தான் அளித்ததற்குச் சமமான அளவில் அதனிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார்.

“‘சமத்துவம்’” அரசோச்சுவதாகவே தொன்றுகிறது. ஆனால், இத்தகைய சமுதாய அமைப்பினை (வழக்கமாய் இது சோஷ்விஸம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மார்க்ஸ் இதனைக் கம்யூனிஸத்தின் முதற் கட்டமெனக் குறிப்பிடுகிறார்) கருத்தில் கொண்டு லஸ்ஸால் ‘இது ‘‘சமத்துவ விதியோகமாகும்’’ என்றும், “‘உழைப்பின் உற்பத்திப் பொருளில் சமபங்கு பெற எல்லோருக்கும் சம உரிமை அளிப்பதாகும்’’ என்றும் கூறும் பேராது, லஸ்ஸால் தவறிமழுக்கிறார்; இந்தத் தவற்றை மார்க்ஸ் அம்பலம் செய்திருார்.

“‘சம உரிமை’” இங்கு இருக்கிறதுதான். ஆனால் இன்னும் இது “‘முதலாளித்துவ உரிமையேதான்’”, ஒவ்வொரு உரிமையையும் போல சமத்துவமின்மையைக் கொண்டதேதான் என்று மார்க்ஸ் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு உரிமையும் உண்மையில் ஒரே மாதிரி இல்லாத, ஒருவருக்கொருவர் சமமாயில்லாத வெவ்வேறுநேருக்கும் சம அளவிட்டைப் பயணபடுத்துகிறது. ஆகவே, “‘சம உரிமை’” என்பது உண்மையில் சமத்துவத்துக்குப் பங்கம் செய்கிறது. அந்தியாகிவிடுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஏனையவர் எவ்வரையும் போல அதே அளவு சமூக உழைப்பு புரிந்து, சமூக உற்பத்திப் பொருளில் (மேற்கூறியபடி கழித்தபின் எஞ்சுவதில்) சமப் பங்கு பெறுகிறார்.

“...சமமான உழைப்பை அளித்து, ஆகவே சமுதாய நுகர்வு நிதியிலிருந்து சமமான பங்கு பெறுவதன் மூலம், உண்மையில் ஒருவர் பிறிதொருவரைவிட அதிகம் பெறவும், ஒருவர் பிறிதொருவரைவிடச் செல்வந்தராய் இருக்கவும், இன்னும் பலவாருகவும் நேர்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க, உரிமை சமமாய் இருப்பதற்குப் பதில் சமமின்றி இருத்தல் வேண்டும்...

ஆகவே கம்யூனிஸத்தின் முதற் கட்டம் இன்னும் நிதியும் சமத்துவமும் அளித்திட முடியாத நிலையிலேதான் இந்தக்கும். செல்வத்தின் வேறுபாடுகள், நியாயமில்லாத வேறுபாடுகள் இன்னும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். ஆனால், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுதல் முடியாததாகி விடும். ஏனென்றால் உற்பத்திச் சாதனங்களை—ஆலைகளையும் இயந்திரங்களையும், நிலத்தையும், பிறவற்றையும்—கைப் பற்றி அவற்றைத் தனியுடையாக்கிக்கொள்வது முடியாத தாகிவிடும். பொதுவில் ‘‘சமத்துவம்’’ குறித்தும் ‘‘நிதி’’

குறித்தும் லஸ்லால் கூறும் தெளிவற்ற குட்டி முதலாளித் துவத் தொடர்புகளைத் தகர்த்துவிட்டு, மார்க்ஸ் கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையை தெளிவுபடுத்துகிறார்: கம்யூனிஸ் சமுதாயம் தனிநபர்களால் உற்பத்திச் சாதனங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு விட்டதிலுள்ள ‘அந்தியை மட்டும் தான் முதலில் ஒழிக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது என் பதையும், மற்றோர் அந்தியை, அதாவது நுகர்வுப் பண்டங்களை (தேவைகளுக்கு ஏற்ப அல்லாமல்) ‘ஆற்றிய உழைப்பின் அளவுக்கு ஏற்ப’ விநியோகிப்பதிலுள்ள அந்தியை அதனால் உடனடியாக அகற்ற முடியவில்லை என்பதையும் மார்க்ஸ் காட்டுகிறார்.

ஆக, கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தின் முதற் கட்டத்தில் (சாதாரணமாய் இது சோஷவிலைம் என்றழைக்கப்படுகிறது) ‘‘முதலாளித்துவ உரிமை’’ அதன் முழு அளவிலும் ஒழிக்கப்பட்டு விடுவது இல்லை; பகுதி அளவுக்கே, இதுகாறும் சித்தி பெற்றுள்ள பொருளாதாரப் புரட்சிக்கு ஏற்ற அளவுக்கே, அதாவது உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பொறுத்த மட்டுலுமே ஒழிக்கப்படுகிறது. ‘‘முதலாளித்துவ உரிமை’’ இவற்றை தனிநபர்களுடைய தனிவுடைமையாய் அங்கீகரிக்கிறது. சோஷவிலை இவற்றைப் பொதுவுடைமையாய் மாற்றுகிறது அந்த அளவுக்கு—அந்த அளவுக்கு மட்டுமே—‘‘முதலாளித்துவ உரிமை’’ மறைகிறது.

ஆனால் அதன் மற்றொரு பகுதியைப் பொறுத்தவரை அது தொடர்ந்து இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது; சமுதாய உறுப்பினர்களிடையே உற்பத்திப் பொருட்களின் விநியோகத்திலும் உழைப்பைப் பிரித்தனிப்பதிலும் ஒழுங்கியக்கியாய் (நிர்ணயிக்கும் காரணியாய்) தொடர்ந்து இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. ‘‘வேலை செய்யாதவன் உண்ணவும் வேண்டாம்’’ என்னும் சோஷவிலைக் கோட்பாடு ஏற்கனவே சித்தி பெற்றுவிட்டது; ‘‘எம் அளவிலான உழைப்புக்கு சம அளவிலான உற்பத்திப் பொருட்கள்’’ என்னும் மற்றொரு சோஷவிலைக் கோட்பாடும் ஏற்கனவே சித்தி பெற்றுவிட்டது. ஆயினும் இது இண்ணமும் கம்யூனிஸ் மாகி விடவில்லை. சமமல்லாதவர்களுக்கு, சமயில்லா (மெய்யாகவே சமயில்லா) உழைப்பு அளவுகளுக்கு ஊதியமாச் சம அளவிலான உற்பத்திப் பொருட்களை அளிக்கும் ‘‘முதலாளித்துவ உரிமை’’ இன்னும் ஒழிக்கப்பட்டாகவில்லை:

இது ஒரு ‘‘குறைபாடே’’. ஆனால் கம்யூனிஸத்தின் முதற் கட்டத்தில் இது தவிர்க்க முடியாதது என்று மார்க்ஸ் கூறுகிறார். ஏனெனில் கற்பனைவாதத்தில் ஈடுபாடாதிருக்க வேண்டுமாயின், முதலாளித்துவத்தை வீழ்த்தியதும் மக்கள் உரிமைத் தராதாரம் எதுவும் பாராது சமுதாயத்துக்காக வேலை செய்ய உடனடியாகக் கற்றுக் கொண்டு விடுவார்கள் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. தவிரவும் முத

லாளித்துவம் ஒழிக்கப்பட்டதும் இத்தகைய ஒரு மாறுதல் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார முன்னிபந்தனைகள் உடனடியாய் படைக்கப்படுவதில்லை.

“முதலாளித்துவ உரிமையின்” தராதரத்தை தவிர இப்பொழுது வேறு தராதரம் இருக்கவில்லை. ஆகவே இந்த அளவுக்கு அரசுக்குரிய தேவை இன்னும் இருந்து வருகிறது; உற்பத்திச் சாதனங்கள் பொதுவுடனமையைப் பாதுகாப்ப துடன், உழைப்பிலும் உற்பத்திப் பொருட்களின் விதி யோகத்திலும் சமத்துவத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அரசு தேவைப்படுகிறது.

முதலாளிகளும் வர்க்கங்களும் இனி இல்லையாதலால் அந்த அளவுக்கு அரசு உலர்ந்து உதிர்கிறது. ஆகவே எந்த வர்க்கமும் இனி அடக்கப்பட முடியாது.

ஆனால் இன்னும் அரசு அறவே உலர்ந்து உதிர்ந்து விடவில்லை. ஏனெனில் உண்மையில் சமத்துவமின்மையைப் புனிதமாக்கிடும் “முதலாளித்துவ உரிமையைப்” பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசு அறவே உலர்ந்து உதிரமுழுநிறைவான கம்யூனிஸம் அவசியமாகும்.

வி. இ. செனின்
“அரசும் புரட்சியும்”
1917—1918ல் எழுதப்பட்டது

விடுதலைச் சேளை

மகத்தான தேசபக்க போரின்போது (1941-45) சோவியத் இராணுவம் சோவியத் தீன்றியத்தைப் பாதுகாத்தது மட்டுமில்லாமல், நாஜி ஜெர்மனி மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பையும் முறியடித்தது; இது மாத்திரமல்லாமல் அதனது மகத்தான விமோசனப் பணியையும் நிறைவேற்றியது. வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிரான ஏனைய நாடுகளின் மக்கள் தொடுக்கும் போராட்டத்துக்கு இராணுவ உதவியையும் அளித்தது.

மகத்தான தேசபக்த போர் வெடித்ததுடன் ஆரம்பமானதும், 3பரஞ்டல் கடலிலிருந்து கருங்கடல் வரை நீண்டிருந்த பெரும் போர்முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முனையில் நடத்தப்பட்டதுமான சோவியத் ஆயுதப் படைகளின் வீரஞ்செறிந்த போராட்டம் ஐரோப்பிய மக்கள் தம் முடைய விமோசனத்துக்காக நடத்திய போராட்டத்தை தாண்டிவிட்டது. சோவியத் ஆயுதப் படைகள் நாஜிக்களின் நுகத்தடியிலிருந்த நாடுகளின் மக்களை 1944ம் ஆண்டில் விடுதலை செய்யத் தொடங்கின.

நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட ஐரோப்பிய நாடுகள் சம்பந்தமாக சோவியத் யூனியன் கொண்டுள்ள நோக்கங்கள் சர்வதேச ரீதியில் நன்கு பிரசித்தமான யுத்தகாலத் தாக்கீதுகளில் வகுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்கள் பின்வருமாறு: ஹிட்லர்வாதிகளிடமிருந்து ஐரோப்பிய மக்களை விடுதலை செய்வது, அவர்கள் தம் முடைய சுதந்திரமான தேசிய அரசுகளை உருவாக்கிக் கொள்ள உதவி வழங்குவது, அவற்றினுடைய அரசு அமைப்பு மற்றும் சமூக அமைப்பு சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைத் தீர்மானிப்பதில் பரிபூரண சுதந்திரத்தை வழங்குவது, ஜெர்மனி புதிய ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களை இழைக்காத விதத்தில் ஐரோப்பாவில் விழுயங்களை ஏற்படுத்துவது, ஐரோப்பிய மக்களினங்களுக்கிடையே நெருக்கமான, விரிவான ஒத்துழைப்பையும் அவர்களின் பொருளாதார, கலாசார மறுமலர்ச்சியையும் நிலைநாட்டுவது ஆகியன வாரும்.

விமோசனப் பணியின் பலாபலன்கள்

சோவியத் சேண் போரின்போது காட்டிய வீரதீரத் தின்மூலம் தாயகத்தின் தந்திரத்தைப் பாதுகாத்தது மாத்திரமன்றி, நாஜி அடிமைத்தனையிலிருந்து மனித குலத்தை விடுவிக்கவு செய்தது.

சோவியத் ஆயுதப் படைகள் தம்முடைய விமோசனப் பணியின்போது 1944-45ல் பிற நாடுகளது பிரதேசங்களின்மீது உண்ணத்தான் போர் முக்கியத்துவம் வரய்ந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. பைலோரூஷ்யா, யாசினிகினோவ், லுவோவு-சாத்தோமில், வஸ்தூலா-இடர், பெல்கிரேட், புடாபெஸ்ட், வியன்னூ, பெர்லின், பிராக், மற்றும் பிற இடங்களில் இரண்டாம் உலகப் போரின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சரித்திர மாகியுள்ளன.

மகத்தான தேசபக்த யுத்தத்தின்போது சோவியத் படைகள் 607 எதிரிப் படைப் பிரிவுகளை முறியடித்தன அல்லது சிறைபிடித்தன. இவற்றில் அரைவாசி சோவியத் எல்லைகளுக்கு வெளியே மேற்கொள்ளப்பட்ட விமோசனப் பணியின்போதாகும். நாஜி ஜெர்மனி நிபந்தனையில்லாமல் சரணடைவது பற்றிய உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்ட நைத் தொடர்ந்து நிராபுதபாணியான 93 படைப் பிரிவு களும் இதில் அடங்கும்.

சோவியத் ஆயுதப்படைகள் ஓராண்டுக்கு மேலாக வெளிநாடுகளில் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. 12 ஜோராப்பிய நாடுகளை முழுமையாகவோ அல்லது ஒரு பகுதியாகவோ விடுதலை செய்தன. சோவியத் திரானுவத் தின் வீரஞ்செறிந்த போராட்டம், கைப்பற்றப்பட்ட ஜோராப்பிய நாடுகளிலிருந்து நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வீரட்டியடிப்பதற்குப் பெரும் உதவியாக இருந்தது.

இவ்விடுதலைப் பணி சோவியத் ஆயுதப் படைகளிடமிருந்து பெரும் முயற்சிகளை அவசியப்படுத்தியது. சோவியத் எல்லைப்படைப் பிரிவுகள் 11 வெளிநாட்டுப் பிரதேசங்களில் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தன 1944ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதல் 1945 மே 9ம் திங்கி வெற்றி தினம் வரையில் சுமார் 70 லட்சம் சோவியத் படைவீரர்கள் ஜோராப்பிய நாடுகளின் விமோசனத்தில் பங்குகொண்டனர்.

சோவியத் மக்கள் பிற நாடுகளின் மக்களுக்கு ஈடுபடுத்த தந்த சுதந்திரத்துக்காகப் பெரும் விலைகொடுத்தனர். பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட சோவியத் படைவீரர்கள் நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிரான போரில் தம் இன்னுயிரை நீந்தனர். காயமுற்றோர்,

காணுமெற் போன்ற உள்ளிட இப்போரில் ஏற்பட்ட இழப்பு முப்பது இலட்சத்தைத் தாண்டியது. சோவியத் நாடு பெரும் பெர்குளாயத் நட்டத்தைத்தும் அடைந்தது.

புதிய வாழ்வினது நிர்மாணத்தின் ஆரம்ப வேலையிலிந்தே மத்திப் பற்றும் தென்கிழக்கு ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு சோவியத் யூனியனே பிரதான வழிகாட்டியாக விளங்கியது; இது இல்லாமல், இந்த நாடுகளது மக்கள் வெளிப் பிற்போக்குச் சக்தி களின் தாக்கதல்களினால் அரசியல் அதிகாரத்தை வென்றெடுத்துக் கொள்ள முடியாமல் போயிருந்திருக்கும். யுத்த பிற்கால ஆண்டுகளில் சில விமோசனமுற்ற நாடுகளிலே சோவியத் துருப்புக்கள் நிலைவைக்கப்பட்டிருந்தமை எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்று மதி செய்வதிலிருந்து ஏகாதிபத்தியவாதிகளைத் தடுத்தன, அந்தாடுகளில் உள்ள பிற்போக்குச் சக்திகளைச் செயலறச் செய்தன, இதன் மூலம் இம் மக்களின் சுய—நிர்ணய உரிமையை ஊர்ஜிதம் செய்தன.

ஜரோப்பாவில் விடுதலை செய்யப்பட்ட பல நாடுகளில் மக்கள் ஜனநாயக மற்றும் சோஷவிஸப் புரட்சிகள் இரண்டு காரணிகளின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உள்நாட்டுக் காரணிகள், அதாவது சமூக மாற்றத்துக்கான நிர்ணயம், ஜரோப்பிய நாடுகளில் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே பக்குவமடைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு மக்களும் தமது வருங்கால வளர்ச்சிப் பாதையைச் சுதந்திரமாகத் தெரிவு செய்து கொள்வதற்கான வெளிமுன்தேவைகளை வகைசெய்த காரணிகள் சோவியத் திரானுவத்தின், விடுதலைச் சேணையின் வெற்றிகரமான தாக்குதலாகும்.

முதலில் நாஜி ஜேர்மனியும் பின்னர் இராணுவவாத ஜப்பானும் முறியடிக்கப்பட்டமை, சோவியத் தேஜையால் விடுதலை செய்யப்பட்ட ஜரோப்பிய நாடுகளில் முதலில் மக்கள் ஜனநாயக நாடுகளும் பின்னர் சோஷவிஸ நாடுகளும் தோன்றியமை ஆகியன கலோனியல் மற்றும் சார்பு நாடுகளில் தேசிய விமோசனப் புரட்சிகளின் வளர்ச்சிக்கு வலுவான உந்துசக்தியைக் கொடுத்தன. ஏகாதிபத்தியத்தின் காலனி அமைப்பின் வீழ்ச்சிக்கும், ஆசியா, ஆபிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவில் பல சுயாதின் நாடுகளின் தோற்றுத்திற்கும் இவை இட்டுச் சென்றன. இவை எல்லாம் உலக சக்திகளின் அணிசேர்க்கையில் அடிப்படை மாற்றத்துக்கும், ஏகாதிபத்தியத்தின் முன்னைய சர்வ வல்லுணையின் இழப்புக்கும், மக்களினங்களை அடிமைப்படுத்தி ஒடுக்கும் ஏகாதிபத்திய அமைப்புகளினை அளவு பலவீண மாவதற்கும் இட்டுச் சென்றன.

உழைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டுத் தினம்

இரண்டாவது அகிலம் 1889 ஜூலையில் தனது பாரிஸ் காங்கிரஸிலே மே முதலாம் திகதியை அலைத்து உழைக்கும் மக்களின்தும் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டுத் தினமாகப் பிரகடனம் செய்தது. இன்று மே முதலாம் நாள் உழைக்கும் மக்களின் விவரமையை உறுதியுடன் எடுத்துக் காட்டும் நாளாக விளங்குகிறது.

குறிப்பிட்ட இத் தினத்தை உழைக்கும் மக்களின் சரவதேச ஒருமைப்பாட்டுத் தினமாக தெரிவு செய்வது பற்றிய தீர்மானத்தை அங்கீரிக்கப்பட்டனமயானது 1886 மே முதலாம் திகதி அமெரிக்காவில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களுடன் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. அன்றைய தினம் அமெரிக்காவில் வேலை நிறுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆகியன அலையடித்து எழுந்தன. மிகப்பெரும் தொழில் கேந்திரமான சிக்காகோ பொது வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கியது. வேலைநிலைமைகளை மேம்படுத்த வேண்டும். வேலை நேரத்தை எட்டு மனித்தியாலையமாகக் குறைக்க வேண்டும். இவ்வதான் குரூரமாகச் சரண்டப்பட்ட தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளாகும்.

மே தினத்தை தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர திவமாக்குமாறு, அதை வருடந்தோறும் கொண்டாடுமாறும் பாரிஸ் காங்கிரஸ் விடுத்த விண்ணப்பத்துக்கு கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மனப்பூர்வான வரவேற்றபை அளித்தனர். 1890ம் ஆண்டில், முதல் தடவையாக ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய—ஹங்கேரி, பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஸ்பெயின், பெல்ஜியம், ஸ்வீடன் மற்றும் சில நாடுகளில் மேதின் ஆர்ப்பாட்டங்களும் கூட்டங்களும் நடைபெற்றன. “உலகத் தொழிலாளர்களை ஒன்றுபடுக்கள்!” என்ற அறைக்கவல் பேரணியில் சென்றேரின் பிரதான கோஷமாக விளங்கியது.

ரூஷ்யாவிலும் கூட, முதல் தடவையாக 1890ம் ஆண்டில் மே தினம் கொண்டாடப்பட்டது. ஆரம்பத்திலிருந்தே இந்த கொண்டாட்டங்கள் தனிப்பட்ட சமூக—ஜனநாயகக் குழுக்களைப் பெரும் ஸ்தாபனங்களாக ஒன்றிணிப்பதை உண்க்குவித்து வந்தன. 1897ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ரூஷ்பாலில் மேதின் வேலை நிறுத்தங்கள் பொதுவானவையாகின், பெரும்பாலானவை அரசியல் தலைமையைப் பெற்றன. 1917ம் ஆண்டு ரூஷ்யாவில் நடைபெற்ற மேதின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் பரந்த வெகுஜன மக்களைகட்சிப் பதாகையின் கீழ் ஜூக்கியப்படுத்துவதற்கும், சோஷவிலைப் புரட்சிக்கு ஆயத்தம் செய்வதிலும் முகியமான பாத்திரத்தை வகித்தன,

1917ம் ஆண்டின் அக்டோபர் சோஷவிலஸ் புரட் சிக்குப் பின்னர் பாட்டாளி வர்க்கம் சுரண்டலாளர் களின் நுகத்துடியைத் தூக்கியெறிந்ததன் பின் ஆனங் வர்க்கமாக மாறியதன் போது மேதினைக் கொண்டாட்டங்களின் இயல்பும் உள்ளடக்கமும் தீவிரமாக மாற்ற மடைந்தன. 1918ம் ஆண்டில் ருஷ்யாவின் தொழிலாளி வர்க்கம் முதல் தடவையாகத் தனது சர்வாதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தி, வலுப்படுத்திக் கொண்ட வாகைக்குடிய வர்க்கமாக மே தினத்தைக் கொண்டாடியது. சோஷவிலஸ் நிர்மாண ஆண்டுகளின் போது தொழில்மயமாக்கத்தையும், விவசாயத்தைக் கூட்டுறவுமயமாக்குவதையும் சோவியத் மக்களது நல்வாழ்வை மேம்படுத்தும் நோக்கமுடைய திட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துமாறு உழைக்கும் மக்களை ஊக்குவிக்கும் கோஷத்தின் கீழ் மே தினம் கொண்டாடப்பட்டது. இன்று மே தினமானது சோவியத் தினரியத்தில் சோஷவிலஸ்த்தின் வெற்றியைக் குறிக்கும் கொண்டாட்டமாகும்.

இந்நாளில், சோவியத் யூனியன் மற்றும் பிற சோஷவிலஸ் நாடுகளின் உழைக்கும் மக்கள் சோஷவிலஸ்த்தைக் கட்டியனமப்பதில் அவர்களின் வெற்றிகளையும், சர்வதேச அரங்கில் சோஷவிலஸ் கூட்டமைப்பின் அதிகாரித்துவரும் செல்வாக்கையும், சமாதானத்தைப் பேணிக்காத்து வலுப்படுத்தவும், அனுப் பேரழிவு ஆபத்தைத் தடுக்கவும் தம்முடைய போராட்டத்தைத் தொடர்வது மற்றும் உலகம் முழுவதிலும் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தை விரிவாக்குவது என்ற அவர்களின் நிர்ணயத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பெரும்பாலான முதலாளித்துவ நாடுகளில் மே தினத்தைக் கொண்டாடும் உழைக்கும் மக்கள் கொடிய அடக்குமுறைகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். மே தினக் கோஷங்கள் சம்பள உயர்வுக்கு மாத்திரமன்றி உழைக்கும் உரிமைக்காகவும், ஜனநாயகத்திற்காகவும் அறை கூவல் விடுக்கின்றன. சமாதானத்தைப் பேணிக்காப்பதற்கும் வலுப்படுத்துவதற்குமான கோஷங்களே அவற்றில் பிரசித்தம் வாய்ந்தவை.

மேதினத்தை உழைக்கும் மக்களது சக்திகளின் மறுபரிசீலனையாக, அனைத்து நாடுகளிலுமுள்ள தொழிலாளர்களின் பெரும் ஆர்ப்பாட்டமாக, மார்க்சியம்—லென்னியம் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தினது கருத்துக்களினாலும், சமாதானம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கான போராட்டத்தில் உழைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டினதும் கருத்துக்களின் பொருத்தத்திற்குக் கீட்டவட்டமான வெளிப்பாடாகவும் வி.இ. வெளினி விளக்கிக் கூறினார்.

நிக்கலாம் ஸாகுகிள்
பொருளியலாளர்

சோவியத் திட்டங்களின் சமூக அம்சம்

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதே நின்டகால், ஐந்தாண்டு மற்றும் வருடாந்தத் திட்டங்களின் பிரதான இலக்கு; கட்சியிலுடைய சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் தலையாய இலட்சியம்.

கடந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்ட சாலகட்டங்களின்போது சோவியத் ஒன்றியத்தின் தேசிய வருமானப் பங்கிடு பற்றிய புள்ளி விபரங்களும், பதினெண்ரூவது ஐந்தாண்டு காலகட்டத்துக்கான திட்ட இலக்குகளும் (ஒப்பீட்டு விலைகளில், பில்லியன் ரூபிள்களில்) இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

	1960	1965	1979	1975	1980	1985	திட்டம்
பாஸேன்யிலும்							
திரட்சியிலும்							
தேசியவருவாய் 151:4	199.3	282.0	362.0	436.9	515.0		
பயனீட்டு							
நிதி உள்ளிட	110.8	142.7	201.3	265.6	329.1	402.0	
சேசிய வருமானத்தின்							
சதவீதத்தில்	73.2	71.6	71.4	73.4	75.3	78.0	
ஐந்தாண்டுகளில்							
பயனீட்டு நிதியின்							
அதிகரிய்பு	31.9	58.6	64.3	63.3	72.9		
தேசிய வருமானத்தின்							
சதவீத அதிகரிய்பு	66.6	70.9	80.1	84.8	93.3		

சோவியத் தேசிய வருமானத்திற்குள் பயனீட்டு நிதி களின் அதிகரித்து வரும் பங்கு ஐந்தாண்டுத் திட்ட இலக்குகளின் சமூக அம்சங்களை உயர்த்துவதற்காகவும், மக்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதில் சம்பந்தப்பட்ட இள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றும் திடையில் பொருளாதாரத்தை மேலும் திசைப்படுத்துவதற்காகவுமான சோ. க. க.வின் போக்கை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

சோவியத் திட்டங்களின் சமூக அம்சம் நாட்டின் துரிதமான அதிகரித்துவரும் விவசாய உற்பக்கியிலும் வெளியீட்டுக்கிறது. மக்களின் உணவுத் தேவைகளை மேற்

படுத்தும் நோக்கத்துடன் சோவியத் யூனியன் உணவு வேலைத்திட்டம் ஒன்றை வரைந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. இத்தான்டுத் திட்ட காலத்தில் (1981-1985) விவசாய வளர்ச்சிக்காக மூலதன நிதியீடு செய்வதற்கு 18,960 கோடி ரூபிள்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1970ம் ஆண்டு வரையில் சோவியத் அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சிக் காலம் முழுவதிலும் கிராமப்பறத்தின் தேவைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகைக்கு இவு சமமாக தாகும். சம கால ஜிந்தான்டுத் திட்டத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சய கீத்து நிதியிடவினால் கிடைக்கக்கூடிய பலாபலன் பெருமளவில் அதிகரிக்கவிருப்பதாகும். மேலதிகமாக நிதியிடப்பட்ட ஒவ்வொரு ரூபிள்கள் பெறுமதி வாய்ந்த பண்ணைப் பொருட்சளின் உற்பத்தி அதிகரிப்பைத் தரும். இது முன்னைய ஜிந்தான்டு காலகட்டத்தின் புள்ளி விபரத் தில் 3.5 தடவைகள் அதிகரிப்பாகும். இதன்படி நபர் வீத விவசாய உற்பத்தி இரண்டு மடங்காக அதிகரிக்க உள்ளது.

இதைவிட, ஒவ்வொரு ஜிந்தான்டுத் திட்ட காலத்திலும் சோவியத் மக்களின் உழைப்புக் கொடுப்பனவு மற்றும் வருமானங்களை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் நடவடிக்கை களின் திட்டம் ஒன்றை முன்வைத்து அமல் செய்கிறது சோவியத் அரசாங்கம். ஒன்பதாவது ஜிந்தான்டுத் திட்ட காலத்தில் (1970-1975) அடிப்படைக் கொடுப்பனவு வீதங்களும் சம்பளங்களும் உயர்த்தப்பட்டன. இதனால் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் உற்பத்திக் குறைகளில் உள்ள 750 லட்சம் தொழில்துறைத் தொழிலாளர்களும் அலுவலக ஊழியர்களும் பயன்படந்தனர். பத்தாவது ஜிந்தான்டுத் திட்ட காலத்தில் (1985-1990) உற்பத்தியல் லாத துறையில் தொழில் செய்யும் 310 லட்சம் பேரின் சம்பளங்களும் ஊதியங்களும் அதிகரிக்கப்பட்டன. ஒட்டு மொத்தத்தில், அடிப்படைச் சம்பளக் கொடுப்பனவுகளையும் சம்பளங்களையும் அதிகரிப்பதற்காக அரசாங்கம் 2,250 கோடி ரூபிள்களை ஒதுக்கியது.

பதினெண்ரூவு ஜிந்தான்டுத் திட்ட காலகட்டத்தில் 1,000 கோடி ரூபிள்கள் சம்பளங்கள், ஊதியங்களை உயர்த்துவதற்காகச் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதனால், மேலும் ஏழு கோடி அலுவலகத் தொழிலாளர்களும் தொழிற்துறைத் தொழிலாளர்களும் பயன்பெறுவர்.

கேசிய வருமானத்தின் அளவை அகிகரிக்கும் அதே சமயத்தில் சோவியத் அரசு சமூகப் பயனீட்டு நிதி எனப் படும் தேசிய வருமானப் பகுதியையும் அதிகரிக்கிறது. இந்த நிதிகளைப் பயன்படுத்துவன் சோவியத் சமூகாயத் துண் ஒவ்வொரு உறுப்பினரதும் வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்களிப்பைச் செய்கிறது. இதன் மூலம் ஒவ்வொரு

நபரும் தனது தேர்ச்சியை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும், கல்வியைப் பெறவும் வழி கிடைக்கிறது. மாணவர் புலமைப் பரிசில்கள், கொடைகள், அவைங்கள், நாடு விதமான கொடுப்பனவுகள், ஒய்யுதியங்கள் ஆகியன சமூகப் பயன்ட்டு நிதியிலிருந்தே கொடுக்கப்படுகின்றன.

வருடாந்த விடுமுறைக்கான கொடுப்பனவுக்கும் விடுதி இல்லங்களில் வசதி செய்து கொடுக்கவும் ஆரோக்கிய ஸ்தலங்களில் மருத்துவ உதவியைப் பெறவும் பள்ளிச்சுமந்திய பராமரிப்பு நிலையங்களை நடத்தவும் நூல்வச மருத்துவ சேவைகளை வழங்கவும் கணிசமான அளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

முன்னேய நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலகட்டங்களின்போது, சமூகப் பயன்ட்டு நிதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தேசிய வருமானத்தின் திட்டமிட்ட விகிதாசாரம் 18சதவீதத்திலிருந்து 26.6 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தது, இது 1985ம் ஆண்டில் 28 சதவீதமாக அதிகரிக்க உள்ளது; 1960ல், சமூகப் பயன்ட்டு நிதிகளிலிருந்து மக்கள் பெற்றுக்கொண்ட கொடுப்பனவுகள் மற்றும் ரொக்கமற்றபன்களின் தொகை நபருக்கு 127 ரூபிள்களாகும். 1982ல் 475 ரூபிள்களாக இருந்த இத்தொகை பதினெண்ரூவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 521 ரூபிள்களை அடையவன்னாது.

1981-1985ல் சமூகப் பயன்ட்டு நிதிகளிலிருந்து கொடுக்கப்படும் ரொக்க வருமானங்களிலிருந்து 5 கோடி மக்கள் பயன் பெறுவர். இத்தொகைகள் ஒய்யுதியத் திட்டத்தை மேம்படுத்தவும், குழந்தைகள் உள்ள குடும்பங்களுக்கு அரசாங்க உதவியை அதிகரிக்கவும் வழங்கப்படும்.

சமூகப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் சோவியத் திட்டங்கள் வகிக்கும் பாத்திரம் தொழிலாளர் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்புக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதி அதிகரிப்பது விருந்து வெளியீடாகிறது. இந்த ஒதுக்கங்கள் ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலகட்டத்தில் 820 கோடி ரூபிள்களிலிருந்து பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின்போது 1,120 கோடி ரூபிள்களுக்கு அதிகரித்துள்ளது. இதைப் போன்றே, 1976-1980 காலகட்டத்தில் 70 லட்சம் பெண்கள் உள்ளிட 2 கோடி மக்களின் வேலை நிலைமைகள் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நடப்பிலுள்ள பதினெண்ரூவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொழிலாளர்பாதுகாப்புக்காக 1,300 கோடி ரூபிள்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

“ஆர்குமெண்டி ந பெக்டி”
சஞ்சினைகயிலிருந்து

நிக்கலம் விட்ருக்,

இ கோர் ஞாஸ் போவ்சிக் கோஸ்

சோஷலிஸமும் மனித உரிமைகளும்

புதியதோர் சமூக அமைப்பு என்ற வகையில் சோஷலிஸத்தின் தலையாய இலட்சியம் உழைக்கும் மக்களின் நல வாழ்வு இடையருது செய்யப்படுவதை உறுதி செய்வதுடன், சமூக நிதி, சுத்துவர், சமுதாயச்சிதின் எல்லா உறுப்பினர்களும் சுயாதீனா, விரிசார்ந்த வளர்ச்சி ஆகிய அதியுபர் மானிடம் பெறு மானங்களை அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்வதும் ஆகும். சோஷியத் தனித்தனுக்கும் அவனது கலாசார வளர்ச்சிக்கும் ஆன அக்கறை சே. க. வி. சர்வ முக்கியத்துவமும் தழுவிய வேலைத்திட்ட இலட்சியங்கள் எப்போதுமே இருந்துவந்துள்ளது, இருந்து வருகிறது.

சோஷியத் ஒன்றியத்தினதும், ஒன்றிய மற்றும் சுயாட்சிக் குடியரசுகளதும் அரசியல் யாப்புகள் சோஷலிஸ் சமுதாயத்தின் நிலைமைகளுக்கு முடிந்த அளவு இசைவு படும் தனிநபர் உரிமைகள், சுதந்திரங்களை வகுத்து, உத்தரவாதஞ் செய்துள்ளன. வர்க்கம், சொத்து அந்தஸ்து, தேசிய இனம் போன்றவற்றின் காரணமாக தனது பிரஜைகளுக்கு எதிரான எந்தவித பாரபட்சத்தையும், கட்டுப்பாடுகளையும் அனுகூலங்களையும் சோஷியத் சமுதாயம் அறிந்ததில்லை. சோஷியத் பிரஜைகளின் சமத்துவம் பொருளாதார, அரசியல், சமூக மற்றும் கலாசார வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சோஷலிஸத்தின் மிக முக்கியமான ஆதாயத்தில் ஒன்று, சோஷியத் தனியத்தில் வாழும் பெரியதும் சிறியதுமான நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்களை ஒரு தலைமுறையினரின் வாழ்க்கைக் காலத்துள் தனியொரு அரசின் மக்களாக ஒருங்கிணைத்ததாகும். வெளி வியத் தேசிய இனக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்

பட்டதன் காரணமாக சகல தேசிய இனங்கள், இனக் குழுக்களது சமத்துவமும் சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; புதிய வரலாற்று ரீதியிலான மக்கள் சமுதாயம்—சோஷியத் மக்கள்—உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சோஷலிஸத்தின் கீழ் பிரஜைகளின் சமூக—பொருளாதார, கலாசார உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் வகுக்கப்பட்டு, சட்டரீதியில் செல்லுபடியானவையாக்கப்பட்டு, உண்மையிலேயே உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சோஷியத் அரசியல் மாப்பில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள முதலாவது உரிமை உழைக்கும் உரிமையாகும். மானிட வாழ்வின் அடிப்படை உழைப்பு என்பதால் இது தர்க்கரீதியானதே.

உழைக்கவும், ஒய்வெடுக்கவும், பொழுது போக்கவும், கல்வி பெறவும், கலாசார வசதிகளை அனுபவிக்கவும், ஆக்கப்பணீயில் ஈடுபடவுமான உரிமைகள் ஒன்றையொன்று நிறைவு செய்வதாக உள்ளன. இவ்விதம் சோஷலிஸப் பொருளாதார அமைப்புக்குள் உழைக்கும் உரிமையானது இலவசமான தொழிற் பயிற்சி மற்றும் கல்வியாலும், உழைப்புத் தரங்களை உயர்த்திக் கொள்ளவும் புதிய துறையைக் கற்றுக் கொள்ளவுமான வாய்ப்பினாலும் உத்தரவாதஞ்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒய்வெடுக்கவும் பொழுதுபோக்கவுமான உரிமை சம்பளத்துடன் கூடிய வருடாந்த விழுமுறை கலாசார, கல்வி மற்றும் உடல்நலப் பராமரிப்பு நிறுவனங்களின் வியாபிதம், விளையாட்டுத்துறையின் அபிவிருத்தி, ஒய்வு நேரத்தை அறிவார்ந்த முறைச் செய்யப்படுத்துவதற்கான பிற வாய்ப்புகள் போன்றவற்றை உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று அன்றூட் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்தவும், உணவுப் பண்டங்கள் மற்றும் அத்திபாவசியப் பொருட்களின் உற்பத்தியைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகரிக்கவும், சேவைகள், வாணிப மற்றும் சமூக சேவைகள், போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத் தொடர்புகளை உயர்த்தவும் வரையப்பெற்றுள்ள நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றி வருகிறது.

அக்டோபர் புரட்சிக்கு (1917) முன்னர் ருஷ்ய மக்களில் ஏறக்குறைய எண்பது சதவீதமானவர்களுக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆயிரம் பேரில் 67 பேர் மாத்திரமே கல்வி நிறுவனங்களில் பயின்றனர். 62 சதவீதமானால்தான் விசேஷதரச் கல்வியைப் (உயர் அல்லது நடுநிலைக் கல்வியைப்) பெற்றிருந்தனர். 1897ம் ஆண்டின் புள்ளி விபரச் சுணிப்பின் படி கலாக்கியர்களில் 2.1 சதவீதமானால்தான் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்.

களாக இருந்கனர். இது உல்பெக்கியர்கள், துருக்மேனி யர்கள், சிர்கீசியர்கள், தாஜிக்கியர்களைப் பொறுத்தவரையில் முறையே 1.6, 0.7, 0.6, 0.5 சதவீதமாகும். பல தேசிய இனங்களுக்குச் சொந்தமான எழுத்து மொழி இருக்கவில்லை.

சோவியத் குடியரசுகள் ஒவ்வொன்றினதும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவது, அவற்றினது வளர்ச்சியைச் சமப்படுத்துவது ஆகியவற்றை மாத்திரமன்றி, கல்வியறிவின்மையை ஒழுத்துக் கட்டும் பெரும் கடமையையும் சோவியத் தமிழ்நிலைப்பட்ட கட்சி முன்வைத்தது. கல்வி இயக்கம் மிகவும் சிரமமான நிலைமைகளில் தான் நடத்தப்பட்டது. பத்து, இந்பது மாணவர்களுக்கு ஒரு வருடம் முழுவதும் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஒரு பென்சிலும் ஒரு பாடநூலும் வழங்கப்பட்டன. ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவியது. ஆனால் புதிய பாடநூல்கள் எழுதப்பெற்று, வழங்கப்பட்டன. எழுத்து மொழி பெற்றிராத மக்களுக்கு (சமார் 50) அரசுசுவடிகள் புதிதாக விருத்திக்கப்பட்டன. இவ்வகுப்புகளில் கலந்துகொள்ளும் தொழிலாளருக்கு இரு மணித்தியால் விடுமுறைக் கொடுக்கப்பட்டு, முழு சம்பளமும் வழங்கப்பட்டது. பாடசாலை, விசேட நடுநிலைப் பாடசாலைகள், உயர் பள்ளிகள், நாலகங்கள், மன்றங்கள், விஞ்ஞானக் கேந்திரங்கள் ஆகியன தேசியக் குடியரசுகளில் அமைக்கப்பட்டன. முன்னர் பின்தங்கி இருந்த பகுதிகளுக்கு ஆசிரியர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிபுணர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். கல்விக்காக மேலதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. உயர் பள்ளிகள் மற்றும் பிற கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்து கொள்ளப்பட்டபோது கலாசாரர்தியில் பின்தங்கிய தேசிய இனங்கள், இனக்குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன,

இன்று, ஒவ்வொரு தேசியக் குடியரசிலும் உள்ள இளம் மக்கள் அனைவரிலும் 99.2 சதவீதமானேர் இரண்டாந்தரக் கல்வியைப் பெறுகின்றனர். 9 கோடியே 30 லட்சம் மக்கள் எமது நாட்டில் கல்வி கற்கின்றனர்.

தேசியப் பொருளாதாரத்தில் பணிபுரியும் மக்களில் முக்கால்வாசிப்பேர் உர்தர அல்லது இரண்டாந்தரக் கல்வியைப் பெற்றுள்ளனர், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் உயர்கல்வி பெற்ற 800,000 பேர் உள்ளிட, 20 லட்சம் நிபுணர்கள் நாட்டின் உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து பட்டம் பெறுகின்றனர்.

சோவியத் பிரைஜைகளுக்கு கலாசாரப் பயன்களை அலுபவிக்கும் உரிமை சோஷலிஸ் சமுதாயத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சோவியத் தேசியத்தில் எவ்வள கலாசாரப் பெறுமானங்களும் மக்களுக்குரியதை, மக்க

ளால் அனுபவிக்கப்படுபவை. நாட்டில் 131,000 பொது நாலகங்களும், சமார் 137,000 கலாசாரக் கேந்திரங்களும், 1,400 அரசு நுணகலை அரங்குகளும், 589 சொழில் முறை நாடக அரங்குகளும் 152,600 திரைப்பட அரங்குகளும் உள்ளன.

ஆனால், சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் உழைக்கும் மக்கள் கலாசாரப் பயண்களை மாத்திரம் அனுபவிப்பதில்லை. சோவியத் அரசியல் யாப்பு விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பமற்றும் கலைப் பணியில் ஈடுபடும் சுதந்திரத்தை அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கிறது. பிரஜைகள் நாட்டின் கலாசாரவாழ்வில் ஈடுபடுவதற்குச் சூக்கமளிக்கப்படுகின்றனர். சோவியத் யூனியனில் இரண்டரை கோடித்து அதிகமான மக்கள் ஆமெச்குர் கலைநிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்கின்றனர்:

சோவியத் பிரஜைகளுக்குப் பின்வரும் அரசியல் சுதந்திரங்கள் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளன: பேச்சு சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம், கூட்டம் கூடும் சுதந்திரம், தெரு ஊர்வலம் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டச் சுதந்திரம்; வெகுஜன ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கவும், உற்பத்தி நிர்வாகத்தில் பங்குகொள்ளவும், அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், அவர்களின் குறைபாடுகளை விமர்சிக்கவுமான உரிமை.

தனிப்பட்ட உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் பெருமளவுக்கு விரிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் பெண்களின் அட்தல்து அடிப்படையாகவே மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்பத்தின் பாத்திரம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடும்பம், தாய், சேய் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். பிரஜைகளுக்குச் சட்டரீதியான பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாணிட உறவுகளில் ஒழுங்கும், கண்டிப்பான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல், சமுதாயம் முழுமையினாலும் அதன் உறுப்பினர்களாலும் உயர்ந்த ஒழுங்கும் கண்டிப்பும் கருராகப் பேணப்படாமல் மெய்யான ஜஸ்தாயகத்தையும் தனிநபரின் சுதந்திரத்தையும் உறுதி செய்யமுடியாது. எனவே, தனிநபருக்கு முழுமையான உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் உறுதி செய்யும் அதேவேளையில், சோவியத் தீர்முறைகளை நிலைநிறுத்துகின்றன, பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும் பிரிக்க முடியாதவை என்று ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன, சமுதாயத்தின்தீர்முறைகளும் நலன்களுக்கும் ஏனைய பிரஜைகளின் உரிமைகளுக்கும் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் தமிழ்மூடைய உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் பாவிக்கப்படுவதைத் தடை

செய்கின்றன: இவ்விதம் பொது மற்றும் சொந்த நவண் களின் ஒற்றுமையையும் இசைவான இனைவையும் ஊர் ஜிதம் செய்கின்றன.

மனி தகுலம் கடந்துவந்துள்ள பல நூற்றுண்டு காலப் பாதை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தம்முடைய சமூக, பொருளாதார மற்றும் தார்மீக உரிமைகள், சுதந்திரங்களுடைய காக நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தின் வரலாறு ஆகும். குஷ்யாவில் வாகைக்குடிய சோஷவிஸப் புரட்சிதான் நூட்டின் உழைக்கும் மக்களுக்கு சமூக நீதியும் சமக்துவமும் உள்ள சமுதாயத்துக்கான பாலைத்தையைத் தீர்ந்து வைத்தது. சோஷவிஸம் சமூக முன்னேற்றத்தின் தலையாய சக்தியாக, மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை உத்தரவாதஞ்சு செய்யும் செய்யான ஐனநாயகத்தின் முன்மாதிரியாக மாறியுள்ளது;

“சோவியத்தல்காயா குலத்துரா”
செய்தித்தாளிலிருந்து

சோஷலிஸமும் நெற்றூய இலகும்

பாம் வான் பொங்
வியத்நாம் பிரதமர்

பெருமைமிகு நட்புறவு

வியத்நாமியப் புரட்சிக்கும் அக் டொபர் புரட்சியினால் துவக்கி வைக்கப்பட்ட எமது யுகத்தின் தொடக்கத்தில் மார்க்ஸ், லெவினின் அழியாத போதனைகளுக்கும் இடையிலான பினைப்பு வியத்நாமிய தேசபக்தரும் வருங்கால ஜனதிபதியுமான ஹோசி மின் தேசிய இனங்கள் மற்றும் கலோனியல் பிரச்சினைகள் பற்றிய மாமேத லெவினின் ஆய்வுரைகளுடன் பரிச்சயம் செய்துகொண்ட வேளையில் உருவாகிறது. அப்போதுதான் நிலையானதும் மகத்தானது மான வியத்நாமிய-சோவியத் நட்புறவின் வளர்ச்சிக்குரிய அடித்தளங்கள் இடப்பட்டன.

அது முதல் தேசபக்தியும் விடுதலையும் சோஷலிஸமும் வியத்நாமிய மக்களின் சிந்தனைகளிலும் உணர்வுகளிலும் பிரிக்கமுடியாதவாறு பினைந்துள்ளன: கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் சோவியத் அரசும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய உணர்வில் வியத்நாமிய மக்களுக்குக் கணிசமான ஆதரவையும் தாராளமான, பயனுறுதி வாய்ந்த உதவியையும் வழங்கி வந்துள்ளன. கடந்த தஸாப்தங்களில் வியத்நாம் மக்கள் ஈட்டிய புகழ்பூத்த வெற்றிகளில் இது மிகவும் முக்கியமான காரணியாக இருந்தது.

இன்றைய சிக்கலான நிலைமையில் சர்வதேச அரங்கில் வியத்நாமுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையிலான ஒத்துழைப்பு பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். வியத்நாம் சோஷலிஸ்க் குடியரச சோ. க. க வினநூம் சோவியத் அரசினதும் லெவினினிய வெளிநாட்டுக் கொள்கையையும், சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தில் அவை மேற்கொள்ளும் ஆக்கழுர்வ முன்முயற்சிகளையும் நிர்ணயமான நடவடிக்கைகளையும் முழுமையாக ஆதரிக்கிறது. முற்போக்கு மனிதகுலம் அனைத்துடனும் சேர்ந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், அரசும், சோவியத் மக்களும் 1983, செப்டெம்பர் 28ம் திங்கி யூரி ஆந்ரபோல் விடுத்த அறிக்கைக்கு மனப்பூர்வமான ஆதரவைத் தெரிவிக்கின்றனர். அந்த

அறிக்கையில் அவர் ரீகன் நிர்வாகம் பின்பற்றிவரும் போர் வெறிக் கொள்கையைக் கண்டித்தார், சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் அதன் நண்பர்களினதும் பந்தோபஸ் தைப் பாதுகாக்கும் தயார் நிலையைத் தெரிவித்தார், சமாதானத்தைப் பேணிக்காத்து ஊக்குவிப்பதற்காகவும் இனக்க அமைதியைத் தொடரவும் ஆயுதப் போட்டிக்குக் கடிவாளமிடவும் அரசுகளுக்கிடையே நிலவும் ஒத்து மூழ்ப்பை விரி வாக்கி ஆழமாக்குவதற்காகவும் ஆன சோவியத் யூனியனின் முரணற்ற போக்கை மீண்டும் ஊர்ஜிதப்படுத்தினார்.

வியத்நாயின் சுதந்திரத்தையும் இறைமையையும் பாதுகாப்பது, லாவோஸ், காம்புசியா மக்களுடன் ஒருமைப்பாட்டை ஊக்குவிப்பது, தோழுமை சோஷலிஸ் நாடுகளுடன் ஒத்துழைப்பை வியாபிப்பது, ஆசியான் நாடுகளுடன் சம்பாஷணையை ஆரம்பிப்பது, அணிசேரா இயக்கத்தின் பாத்திரத்தை அதிகரிப்பது, மாறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளுக்கிடையே சமங்கதயான, பரஸ்பரம் பயனுள்ள சர்வதேச ஒத்துழைப்பை ஸ்தாபிப்பது ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட வியத்நாயின் வெளிராட்டுக் கொள்கையைச் சோவியத் யூனியன் முரணின்றி ஆதரித்து வந்துள்ளது. வியத்நாயிய—சோவியத் நடவடிக்கை, லாவோ மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு, காம்புசியா மக்கள் குடியரசு ஆகியவற்றுடன் சோவியத், வியத்நாயிய ஒருமைப்பாடு ஆகியன சுதந்திரம். சோஷலிஸ்ததுக்கான தமது போராட்டத்தில் சோதர இந்தோசீன நாடுகளின் நிலைப்பாடுகளை வலுப்படுத்துவதில் சர்வ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரணிகளாகும்.

எமது நாடுகளின் அரசாங்கங்கள், கட்சிகள், மக்களினங்களுக்கிடையிலான பலதரப்பு உறவுகள் முழுவதிலும் அரசியல் உறவுகள் விசேட முங்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. சோ.க.கவினதும் வியத்நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும், இரு நாடுகளதும் தலைவர்கள் முறையான அடிப்படையில் சந்தித்து பரஸ்பரம் நம்பிக்கைச் சூழ்நிலையில் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர், இரு நாடுகளுக்குமிடையோன ஒத்துழைப்புக்கு அடிப்படையாக வீளங்கும் ஒப்பந்தங்களின் உணர்வுக்கு இசைவாகச் செயல்படுகின்றனர்.

சோவியத் யூனியனும் வியத்நாமும் தமிழ்முடைய நிலைப்பாடுகள், ஆற்றல்களுக்கு இசைவாக பரஸ்பர பொருளாதார உதவிக் கவுன்சிலின் கட்டமைப்புக்குள் செயல்படுகின்றன. சோஷலிஸப் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புப் போக்கின் வளர்ச்சிக்கும், சோஷலிஸ் நாடுகளின் மேலும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்புக்கும் அவை செயலூக்கமாகப் பங்களிப்பு செய்கின்றன.

பொருளாதாரத் துறையில், சோவியத்-வியத்நாமிய ஒத்துழைப்பு புதிய உள்ளடக்கத்தையும் புதிய வடிவங்களையும் பெற்று பெருவேகத்தில் வளர்ந்து வந்துள்ளது. பெரியதும் சிறியதுமான நூற்றுக்கணக்கான தொழிலகங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன, மின் இயக்கம், நிலக்கரி அகழ்வு, எண்ணெய் உற்பத்தி, இரசாயனத் தொழில், கட்டிடப் பொருட்கள் தொழில், போக்குவரத்து மற்றும் பிற தேசியப் பொருளாதாரத் துறைகளில் நிர்மாணத் திட்டங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன, அல்லது நிர்மாணிப்பில் உள்ளன. இத்தான் வியத்நாம் மண்ணில் சோஷலிஸத்தின் பொருளாயது, தொழில்நுட்ப அடிப்படையாகும்; சோவியத்-வியத்நாமிய நட்புறவின் பலாபலன்களாகும்.

எம் நாடு முழுவதிலும் நிர்மாணத் தளங்களிலும் ஆலைகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் சுரங்கங்களிலும் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் சோவியத் திபுணர்கள் வியத்நாமிய விஞ்ஞானிகள், இயந்திர வியலாளர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுடன் தன்னலமின்றி தொண்டு தொள்சேர்ந்து பணியாற்றுகின்றனர். வியத்நாமில் சோஷலிஸ நிர்மாண இலட்சியத்துக்குத் தமது அரிசையும் ஆற்றலையும் அர்ப்பணிக்கின்றனர். செயலில் சோஷலிஸ சர்வதேசியத்துக்குத் திட்டவட்டமான உதாரணத்தை வெளிக்காட்டுகின்றனர்.

விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பத் துறையில் இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான ஒத்துழைப்பு புதிய கட்டத்துள் பிரவேசித்திருக்கிறது. அதியவசரமான பிரச்சினைகள் பல வற்றில் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்வதற்கு சோவியத் யூனியன் வியத்நாமுக்கு வழங்கும் உதவியில் அது அடங்கியுள்ளது. இந்த ஒத்துழைப்பு வியத்நாமின் தேசியப் பொருளாதாரம் துரிதமாக வளர்வதற்கும் கணிசமாகப் பங்களிக்கிறது. இவ்விதம் விண்வெளி வீரர்கள் வி. வி. கொர்பாத்கோவும் பாம் துவானும் மேற்கொண்ட விண்வெளிப் பயணம் சோவியத்-வியத்நாமிய நட்புறவுக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் ஓர் அடையானமாகும்.

கலாசாரம், தகவல், உடல் நலப் பாதுகாப்பு மற்றும் பிற துறைகளிலும் எமது இரு நாடுகளுக்கிடையிலான பயனுள்ள பினைப்புகள் திண்சரி வளர்ந்துவருகின்றன.

சோவியத் யூனியன் ஆளணிப் பயிற்சி, கல்வி ஆகிய துறைகளில் வியத்நாமுக்கு விலைமதிக்கமுடியாத உதவியை வழங்குகிறது. ஆயிரக்கணக்கான முதல் நிலை மற்றும் நடு நிலை மட்டத்திலுள்ள பொருளாதார முகாமைத்துவ நிபுணர்கள், சோவியத் யூனியனில் தமிழ்மூடைய தகைமைகளை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளார்.

இரு நாடுகளது கட்சிகள், அரசுகள் மற்றும் மக்களுக்கிடையிலான பண்முகப்பட்ட உறவுகள், பின்புதுகள் வளர்ந்து வருவதையிட்டு வியத்நாமிய மக்கள் பெருமைத் மடைகின்றனர். வியத்நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் வியத்நாம் அரசாங்கமும் வியத்நாமிய மக்களும் தமது நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதிலும், வியத்நாமிய புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் தமக்கு ஆதரவையும் உதவியையும் வழங்கிவரும் சோ. க. க. வகுகும் சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும் சோவியத் மக்களுக்கும் தம் முடைய மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.

சோஷலிஸத்துன் பொருளாயத, தொழில்நுட்ப அடித்தளங்களை இடுவதிலும், சோஷலிஸப் பாதையில் வியத்நாமைத் தொழில்மயமாக்குவதிலும், நவீன தொழில்துறை-விவசாயப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட, நவீன, தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் முன் நேரிய, வலுவான தேசிய பந்தோபஸ்துகளைக் கொண்ட, அதனுடைய மக்கள் நாகரிகமுற்ற இன்பவாழ்வை வாழ்கின்ற ஒரு நாடாக வியத்நாமை மாற்றியமைப்பதிலும் சோவியத் யூனியன் அளித்துவரும் உதவியைச் செயலூக்கமாகச் செய்யபடுத்துதற்கு எம்மாலானதை எல்லாம் செய்யநாம் தீர்மானித்துள்ளோம். வியத்நாமியக் கட்சியும் அரசாங்கமும் மக்களும் வியத்நாமுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையிலான மக்கத்தான் நட்புறவையும் ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவிப்பதற்காக, வருங்காலத்திலும் தம்முடைய வலிமை முழுமையையும் அர்ப்பணிக்கும் தயார் நிலையைத் தெரிவிக்கின்றனர். வியத்நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒர்தாவது காங்கிரஸில் தெரிவிக்கப்பட்டதைப் போல் சோவியத் யூனியத்துடனுள் எமது ஒற்றுமையும் விரிவான ஒத்துழைப்பும் “எம்முடைய கோட்பாடாக, எமது போர்த் தந்திரமாக எம்முடைய புரட்சிகர எழுச்சியின் ஊற்றுக் கண்ணுக்கள்ளன.”

ஸ்ரீ பெல்யாடேவி
டி. எஸ்வி (பொருளியல்)

சி. எம். இ. ஏ. நாடுகளும் உலகப் பொருளாதாரம்

வர்க்கப் போராட்டத்தின் விசேட வடிவம் என்ற வகையில் சோஷலிஸம், முதலாளித்துவம் ஆகிய இரு அமைப்புக்களின் சமாதான சுதாங்கு பற்றிய ஜெனியக் கருத்தமைப்பு அரசுகளுக்கிடையிலான உறவுகளின் உச்சநிலைக்கு மாற்றப்பட்டு பல்வேறு துறைகளையும் தழுவி நிற்கிறது. இக்கருத்தமைப்பை உணரப் பெறுவதில் என்றென்றும் அதிகரித்துவரும் அடிப்படையான பாத்தி ரத்தை இரு அமைப்புகளுக்கு இடையேயான பொருளாதாரப் போட்டியும், உலகப் பொருளாதாரத்தில் அவற்றின் நிலைப்பாடுகளும், தேசியப் பொள்ளதாரம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பத்தின் மிக முக்கியமான துறைகளிலும் பொருளாயத நலவாழ்வுத் துறையிலும் சக்திகளின் பரஸ்பர உறவும் வகிக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த இரு அமைப்புகளுக்கு இடையிலான போராட்டமும் போட்டியும் தான் உலக அபிவிருத்திக்கு முனைப்பானதாக விளங்குகின்றன.

நாடு ஒன்றினுடைய அல்லது நாடுகளது தொகுதி மினுடைய பொருளாதார அபிவிருத்தியானது சமூக நிகழ்வுப் போக்குகள் மீது அவை கொண்டிருந்த செல்வாக்குப் பரிமாணத்தின் மட்டும் மீதே சார்ந்திருக்கிறது என்பதை 70-ம் ஆண்டுகளும் 80-ம் ஆண்டுகளும் ஊர்ஜிதம் செய்தன. சி.எம்.இ.ए. நாடுகளின் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, விஞ்ஞான உள்ளாற்றல்கள் எவ்வளவு பெரியவையாக உள்ளனவோ அந்த அளவுக்கு சோஷலிஸக் கூட்டமைப்பின் நிலைகள் வலுவானவையாகவும், உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்குகள் மீதான சோஷலிஸத்தின் செல்வாக்குப் பரந்துபட்டதாகவும் உள்ளன. இன்றைய கட்டத்தில் உலகப் பொருளாதாரத்தில் சி.எம்.இ.ए. நாடுகள் வகித்துவரும் அந்தல்து பற்றிய பொதுவான கருத்தை பின்வரும் புள்ளி விபரங்கள் தருகின்றன. உலக ஐந்த்தொகையில் பத்து சதவீதத்தினர் வாழும் சி.எம்.இ.ए நாடுகள் உலகின் மொத்த வருமானத்தில் 25 சதவீதத்தையும், உலகத் தொழிற்துறை உற்பத்தியில் 33 சதவீதத்தையும், உலகின் விவசாய உற்பத்தியில் 20 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளன.

சோஷலிஸப் பொருளாதாரத்தின் உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதங்கள், கூடுதல் வளர்ச்சி பெற்ற உற்பத்திச் சக்தி

களில் அடிப்படையில் அமைந்த பொருளாதாரப் போட்டியில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின்மீது கம்யூனிஸ் உற்பத்தி மறை வெற்றியை ஈட்டுவது என்ற இந்தி இலட்சியத்தினாலேயே ஸ்தாலமாக முன் நிர்ணயங்கு செய்யப்படுகின்றன.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் சி.எம்.இ.ए. நாடுகளில் அடையப் பெற்றுள்ள வளர்ச்சி வீதங்கள் இக்கூட்டுபைப்பு உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஆகவும் இயக்காற்றல்மிக்க, ஸ்திரமான துறையாக உள்ள து என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. ஐந்து ஆண்டுகாலத்திற்கான சி.எம்.இ.ए. நாடுகளின் மொத்தத் தேசிய வருமான வளர்ச்சியின் இயக்கவியலை, முதலாளித்துவ நாடுகளில் பதிவசெய்யப்பட்ட வளர்ச்சியிடுதன் ஒப்பிடுகையில் பின்வரும் விதிதாசாரம் கிடைக்கிறது. 1961—1965ல்—1.07; 1966—1970—1.19; 1971—1975—1.17; 1976—1978-1.03—கடந்த தசாப்தத்தில் சி.எம்.இ.ए. நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களில் கணிசமான முன் நேற்றத்தைக் கண்டுள்ளன என்பதை இந்த ஒப்பீடுகாட்டுகிறது.

தேசிய வருமான வளர்ச்சி விதிதாசாரங்களைப் போன்ற அதே போக்குகளை தொழில்துறை இயக்காற்றல் களும் காட்டுகின்றன. 1961—1970க்கு மேற்பட்ட இருபதாண்டு காலம் முழுவதிலும் தொழில்துறை உற்பத்தி வீதத்தில் சி.எம்.இ.ए. நாடுகள் அனுகூலமான நிலையில் உள்ளன, அவற்றின வருடாந்த சராசரி தொழில் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதங்கள் வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளினை கவிட 1.43 தடவைகள் அதிகமான தாகவும், 1971—1980ல் 1.96 தடவைகள் கூடுதலான தாகவும் இருந்தன. சி.எம்.இ.ए. நாடுகளை உலகப் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய தொழிற்துறைக் கேந்திரமாக இது ஊர்ஜிதப்படுத்தியது.

சி.எம்.இ.ए. நாடுகளில் முக்கியமான தொழில்துறைப் பொருட்களில் பெரும் உற்பத்தி அளவு பின்வரும் புள்ளி விபரங்களால் விளக்கப்படுகிறது ஒரு சில மதிப்பீடுகளின் படி தற்போதைய சோவியத தொழில் உற்பத்தியானது 1950ன் உலக உற்பத்தி மட்டங்களைவிட பெரியதாகும். சி.எம்.இ.ए.யின் மொத்த மின்சார உற்பத்தி 1950ம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் நிலவிய உலக உற்பத்தி மட்டத்துக்குச் சமமானதாகும்; வாயு, பிளாஸ்டிக், செயற் கநார் உற்பத்தி 1960ம் ஆண்டின் உலக உற்பத்தி மட்டத்துக்குச் சமமானதாகும். பொதுவில், சி.எம்.இ.ए.யின் நபர் வீதத் தொழில்துறை உற்பத்தி உலக சராசரியைப் போல் 3.3 தடவைகளாகும்.

கடந்த தசாப்தத்தில் சி.எம்.இ.ए. நாடுகளின் வருமானத்துக்குத் தொழிற்துறையின் பங்களிப்பு சராசரியாக

50 சதவீதத்தைத் தாண்டியது (ஹங்கேரி யில் 49.5 சதவீதமும், சிழக்கு ஜெர்மனியில் 68 சதவீதம்). சி.எம்.இ.ர. நாடுகளின் தொழில்துறை உற்பத்திக் கட்டமைப்பின் வளர்ச்சியிலான மிகவும் ஸ்திரமான போக்கு இயந்திர—நிர்மாணத் தொழில் மற்றும் இரசாயனத் தொழிலின் முதனிலை வளர்ச்சியாகும்; இதை இந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மேற்கொண்ன தொழில்கள் 1970 ம் ஆண்டுகளின்போது சி.எம்.இ.ர. நாடுகளில் உலகளாவிய வளர்ச்சி எதங்களில் முதலிடத்தை வகித்ததோடு ஏனைய எல்லாத் தொழில்களையும் விஞ்சி நின்றன. இது ஒட்டுமொத்தத் தொழில்துறை உற்பத்தியில் அவற்றின் பாத்திரம் மேம்படுவதற்கு இட்டுச்சௌறது.

இயந்திரக் கருவி உற்பத்தி, மின் இயந்திரவியல், கருவி உற்பத்தி, எலக்ட்ரோனிக்ஸ் ஆகியவற்றில் காணப்படும் நிலைமை சி.எம்.இ.ர. நாடுகளின் பொதுவான உற்பத்தி மட்டத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு மாத்திரம் அடிப்படையாக விளங்கவில்லை; புதிய சமூக அமைப்பின் வெற்றிக்கு மிகவும் முக்கியமான விஷயம் உழைப்பு உற்பத்திதான் என்று வெளியிட வகுத்தனித்த ஆய்வை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தொடக்க நிலையாகும். 1981—1985 ல் தொழில்துறையிலான சமூக உழைப்பு உற்பத்தியானது 23—25 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கவுள்ளது. ஏனைய சி.எம்.இ.ர. நாடுகளிலும் 1981—1985 க்கான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தொழில்துறையின் சமூக உழைப்பு உற்பத்தியில் அதிகரிப்பிற்கு வகை செய்கின்றன; இது பல்கேரியாவில் 25 சதவீதம், ஜெ.ஐ.குவில் 29 சதவீதம், ரோமேனியாவில் 40 சதவீதம், செக்கோஸ்லேவேக்கியாவில் 17—19 சதவீதம் ஆகும்.

சோஷலிஸ நாடுகளிடம் உழைப்பு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான சகலமும் உண்டு. சோஷலிஸத் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் அதியுயர் வளர்ச்சி மட்டம், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பெரும் தொழிற்றியன் மற்றும் தேர்ச்சி, தேசியப் பொருளாதாரத்தில் உள்ள நிபுணர்கள், முத்த நிர்வாகிகளின் தொழில்முறைத் தகுதி, வலிமையிக்க விஞ்ஞான மற்றும் அறிவுத்துறை உள்ளாறு ஹல் ஆகியவை இதில் அடங்கும்:

உலகப் பொருளாதாரத்தில் சி.எம்.இ.ர. நாடுகளின் பாத்திரத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்சம் உலக விவசாய உற்பத்தியில் அவற்றின் நிலைப்பாடுகள் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வாகும். சி.எம்.இ.ர. நாடுகளில் உள்ள (கியூபா, வியத்நாம் நீங்கலாக) மொத்த விவசாய நிலைப்பகுதி உலக விவசாய நிலைப்பகுதியில் 16.1 சத ஶீதமாகும்.

பெரும்பாலான சி.எம்.இ ஏ. நாடுகள் வளர்ச்சியற்ற முதலாளித்துவ நாடுகள் பலவற்றைவிட பயிர்க்கெய்க்கை நிலங்களில் வசதி பெற்றனவே. சோஷியத் விவகாயத்துக்கு அதன் ஸ்தாலமான திரமங்கள் உள்ளன என்பதைச் சூடிக்காட்டவேண்டும். சோஷியத் ஒன்றியம் பற்றி நாடாக இருந்தபோதிலும் 10 சதவீதத்துக்குச் சிறிது கூடிய நிலத்தையே அதனால் பயிர்க்கெய்க்கைக்குப் பண்படுத்த முடிகிறது, நாட்டில் உள்ள பண்ணை நிலங்களில் அறபது சதவீதமானவை சராசரியாக ஐந்து செண்டி கிரேட் வெப்ப வலயத்துக்குள் வருகின்றன; சுமார் நாற்பது சதவீத நிலம் 400 மில்லி மீட்டர் வரை வருடாந்த மழைவீழ்ச்சி கொண்ட பிராந்தியத்துக்குள் வருகிறது. உலக நாடுகள் பலவற்றில் அத்தகைய நிலங்கள் அறவே பயன்படுத்தப்படுவதில்லை; ஏனெனில் அவற்றில் பண்ணைத் தொழிலை மேற்கொள்வதற்குக் கணிசமான அளவுக்கு மேலதிக நிதி தேவையாகும்.

கடந்த இருபதாண்டுகளில் சி.எம்.இ.ए நாடுகள் தமது விவசாய உற்பத்தியை 50 சதவீதத்துக்குச் சூடுதலாகவும், ஒருஷில் பயிர்களில் நபர்வீத உற்பத்தியை 25 சதவீதத்துக்குச் சூடுதலாகவும் அதிகரித்துள்ளன. 1971—1980ல் தான்ய உற்பத்தி சுமார் 27 கோடி கிலோ தொன் கள் மொத்தமாகியது.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிப்பதற்கான பெரும் ஒதுக்கங்களைப் பயன்படுத்துவது ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கை களின் நடைமுறைப்படுத்தல் திறந்து வைத்துள்ள வாய்ப்பு களைப் பிரயோகிப்பதுடன் இணைந்துள்ளது. இது தனித் தனி நாடுகளிலும் சோஷிவிலக் கூட்டுமைப்பு முழுவதிலும் உணவுப் பிரச்சனையை வெற்றிகரமாகத் தீர்ப்பதற்கு முக்கியமான மார்க்கமாகும்.

சி.எம்.இ.ए. நாடுகள் தாம் சாதித்துள்ளவற்றைப் பேணிக்காப்பதோடு டின்றுவிடாமல் உலகப் பொருளாதாரத்திலும், முதலாளித்துவத்துடன் தமது பொருளாதாரப் போட்டியிலும் புதிய நிலைகளுக்குச் செல்லவேண்டி இருப்பதால் அவை விரிவான பல பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்துள்ளன. உலக சோஷிவிலம் ஆரோக்கிய முடன் செயல்படும் பொருளாதார ஆமைப்பு ரண்பது ஜீவாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதன் ஜீவிதத்தன்மை ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒத்துழைப்பில் காணப்படும் உள்ளாற்றல் அனைத்தும் கைவரப்பெறுவதுடன் மேலும் அதிகரிக்கும்: மெய்யான சோஷிவில்தை உலக வளர்ச்சிக்கான மெய்யான காரணியாய்ப் படிப்படியாக மாற்றியமைக்கும்.

“வோப்போசி எகோநோமிக்கி”
சஞ்சிகையிலிருந்து

வளரும் நாடுகளின்
நீண்டறைய பிரச்சினைகள்

சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் நிக்கரகுவா

நிக்கரகுவாவில் சிக்கலான நிலைமைகளில் ஒரு புதிய வாழ்வு உருவாகிவருகிறது. 1979 ஜூலையில் ரத்த வெறி பிடித்த சோமோஸா சர்வாதிகாரத்தைக் கவிழ்த்து பூரட்சி வாகை குடிய ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே அச் சிறிய மத்திய அமெரிக்க நாட்டின் மக்கள் இரு முனைகளில் கடும் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டி இருந்தது. அவர்கள் அமெரிக்க சார்பு அரசாங்கத்தின் பிதுரார் ஜிதமான வழையையும் பின் தங்கிய நிலைமையையும் எதிர்த்துப் போராடவும், பூரட்சி யின் எதிரிகளிடமிருந்து தம்முடைய சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் ஆயுத பாணியாகி பாதுகாக்கவும் வேண்டியிருந்தது.

நிக்கரகுவாவினுடைய ராஜ்ய சுதந்திரத்தின் உத்தரவாதம் ஆயுதபாணியான மக்களால்—தொழிலாளி வர்க்ககம் விவசாயிகள், மக்களின் நடுத்தர மட்டத்தினில் ஒரு பகுதி யினரால்— உறுதிசெய்யப்படுகிறது. சோமோஸா சர்வாதிகாரத்துக்கு எதிராகப் பல ஆண்டுகளாய் மக்கள் போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கி வந்துள்ள சாண்டினிஸ்டாதேச விடுதலை முன்னணியே ஐனநாயக உருமாற்றங்களின் போக்குக்கு வழிகாட்டுகிறது.

சாண்டினிஸ்டா முன்னணி குடியரசில் உள்ள ஏனைய அரசியல் சக்திகளுடன் சேர்ந்து கூட்டாகச் செயல்படுகிறது. இது முதலாலகவும் முதன்மையாகவும் தேவீய புனர் நிர்மாண அரசாங்கத்தின் ஆளும் கவுன்ஸிலுக்குப் பொருந்தும். சாண்டினிஸ்டா முன்னணியைச் சேர்ந்த இரு பிரதி நிதிகளுடன் கண்சர்வேடில் ஐனநாயகக் கட்சியினுடைய தலைமையின் பிரதிநிதி ஒருவரும் இதில் அங்கத்துவம் பெறுகிறார். அரசாங்க சபை நாட்டில் பெரும் பங்கினை ஆற்றி வருகிறது. முதலாளித்துவக் கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள் வர்த்தக உலகம் உள்ளிட பலவேறு அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை அது கொண்டுள்ளது.

நாட்டின் அரசியல் நிலவரம் மீசவும் மோசமாகவும், 1982 மார்ச்சில் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட அவசரகாலச் சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருந்துவந்த போதிலும் நிக்கரகுவா

வில் பத்து அரசியல் கட்சிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகின்றன. நான்கு கட்சிகள் சாண்டினில்ஸ்டா தேச விடுதலை முன்னணியுடன் சேர்ந்து புரட்சிகர தேசபக்த முன்னணியை உருவாக்கியுள்ளன. ஏனையும் மூன்று கட்சிகள் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் ஐனநாயக இனைப்புக் கமிட்டியில் ஒன்றுபட்டுள்ளன.

கடந்த இரண்டாண்டுகளில் அரசியல் கட்சிகள் பற்றிய சட்டம் நிக்காருவாவில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. இவ்விவாதம் உண்மையான ஜனநாயக இயல்பைக் கொண்டிருந்தது. இச்சட்டம் 1983, ஆகஸ்ட் 13ம் திகதி அரசாங்க சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் அரசியல் நடவடிக்கைகளைச் சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளவும், பிரசரங்களை நடத்தவும், தேர்தல்களில் பங்குபற்றவும் தமது வேட்பாளர்களை நியமிக்கவும் அரசியல் கட்சிகளுக்கு உரிமை வழங்கியது. அரசியல் கட்சிகள் பற்றிய சட்டம் 1985ம் ஆண்டில் நடைபெறவள்ள பொதுத் தேர்தல்களுக்கு ஆயத்தஞ் செய்வதில் முக்கியமான நடவடிக்கையாகும் என்று சாண்டினில்ஸ்டா தலைமை கருதுகிறது.

நிக்காருவா புரட்சி முகங்கொடுக்கும் பெரும் கடமை சர்வாதிகாரத்தினால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும், படிப்படியாகப் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை அடைவதும் ஆகும். நாட்டின் செல்வத்தைச் சுரண்டுவதற்கான வரம் பற்ற வாய்ப்புகளை சோமோலா சர்வாதிகாரம் அமெரிக்க ஏகபோகங்களுக்குப் பல தலைப்பங்களாக வழங்கியிருந்தது. சாண்டினில்ஸ்டா புரட்சி வாகை சூடியதன் பின்னர் அரசாங்கம் ஆழமான சமூக—பொருளாதார உருமாற்றங்களை செயல்படுத்த ஆரம்பித்தது. இயற்கைச் செல்வாதாரங்களும் வங்கிகளும் தேசிய உடைமையாக்கப்பட்டன. வெளிநாட்டு வர்த்தகம் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டது; விவசாயச் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நாட்டின் உற்பத்தியில் 60 சதவீதம் கனியார் துறையிடம் உள்ள இந்தப் பொருளாதார நலைமைக்கு முகங்கொடுத்திருக்கும் அரசாங்கம் ஆகவும் ஜீவாதாரமுள்ள பொருளாதாரப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் நடுத்தர மற்றும் பெரும் முதலாளிகளை முனைப்புடன் ஈர்த்து வருகிறது. அரசாங்கம் விவசாயப் பயிர்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவற்காகக் கணிசமான தொகையை ஒதுக்கி வருகிறது; இது, கோப்பி, பருத்தி, சினி போன்ற பாரம் பரிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலைச்சலைத் தணியார்த் துறையில் அதிகரிக்கிறது. இப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி 1983ல் பத்து சதவீதம் அதிகரித்து 30 கோடி டாலர் இலக்கை அடைந்தது.

அதே சமயத்தில், உறுதிவாய்ந்ததும் ஆகவும் பயன்தாக் கூடியதுயான பொதுத் துறைக்கு அஸ்திவாரம் இரும்

கடமைக்கு அரசாங்கம் முதனிலை முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்கிறது. தற்சமயம், சுரங்கத் தொழில், மீன்பிடித் தொழில், வங்கித் தொழில், காப்புறுதி போன்ற பாரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் மீது அரசாங்கம் ஒழுங்கையான கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறது.

1983ம் ஆண்டின் துவக்கத்தில் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான தொழிலகங்கள் தொழில்துறை உற்பத்தியில் 36 சதவீதத்தைக் கொண்டிருந்தன. முன்னேய சர்வாதி காரி சோமோஸாவினதும் அவனது நெருங்கிய கூட்டாளிகளினதும் நிலம்-பயிர்ச் செய்கைப் பண்ணக்கூடிய நிலத்தில் 24 சதவீதம்-பறிமுதல் செய்யப்பட்டு அரசுச் சொத்தாக மாற்றப்பட்டது. அந்நிலத்தில் அமைக்கப் பட்ட அரசுக்குச் சொந்தமான பெரும் பஸரைஸ்கள் விவசாய உற்பத்தியில் 25சதவீதத்தை இப்போது உற்றத்தி செய்கின்றன. அரசு வர்த்தகத்திலும் பிற சேவைகளிலும் உறுதியான நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது; இவற்றில் அதன் பங்கு 50 சதவீதத்துக்கு அதிகரித்திருக்கிறது.

நிக்காரகுவா புரட்சியின் வெகுஜன இயல்பு பரந்த மக்கள் பகுதியினரின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்தும் முயற்சிகளில் வெளியீடாகிறது. இவ்விதம் மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங்களைத் தங்குதடையில்லாமல் விநியோகங்கு செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முக்கிய கஷன் ஞஶலுத்தப்படுகிறது இப்பிரச்சனையானது, பற்றக்குறை களை வேண்டுமென்றே உருவாக்குவது, இலாபமுடிப்பது மூலம் அத்தியாவசியப் பாவனைப் பொருட்களின் உற்பத்தியைச் சீர்க்குலைக்கின்ற நொழில்துபர்களால் மோசமாகச் சப்படுகிறது. இந்த சீர்க்குலைவாளர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக சீனி, அரிசி, சோளம் போன்ற உணவுப் பொருட்களில் அரசாங்கம் பங்கீட்டை அறிமுகங்கு செய்தது. இந்த நடவடிக்கை மக்களுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்களின் முறையான விநியோகத்தை உறுதிசெய்கிறது. சாண்டினிஸ்டாதீஸ்மயினுடைய நோக்கம் உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்காகப் பொருளாதாரம் பயன்படவேண்டும் என்பதே.

நிக்காரகுவா அரசாங்கத்தினுடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கை அதனது உள்துறைக் கொள்கையின் நியதியான தொடர்ச்சியேயாகும். சமீப ஆண்டுகளில் விரிவான சர்வதேச அங்கீகாரத்தை வென்றெடுத்துள்ள நிக்காரகுவாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையினது அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் புரட்சியின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து தேசிய புனர்நிர்மாண அரசாங்கத்தின் ஆளும் கவுனிசில் விடுத்த வேலைத்திட்டத்தில் தெளிவாக வகுத்துவரக்கப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச அரங்கில் நிக்காரகுவாவின் ராஜதந்திரம் அதன் ஏதாகிபத்திய விரோத முனைப்பாலும்,

மெய்யான சுதந்திரத்தை ஒம், காலனியாதிக்கம், இன் வொதுக்கல் மற்றும் ஒடுக்குமுறையின் ஏனைய வடிவங்களுக்குச் செயலூக்கமுள்ள எதிர்ப்பு மற்றும் தேச விமோசனத்துக்காகப் போராடுகின்ற மக்களுடனுள் ஒரு கைமெப்பாடு ஆகியவற்றும் குணம்சப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நிக்காருவா சர்வதேச அரங்கில் குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையில், சர்வதேச சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் அனுப்போரைத் தடுப்பதற்காகவும் இனக்க அமைதி, படைக்குறைப்பு, பரஸ்பரம் பயனுள்ள ஒத்துழைப்புக்காகவும் வளர்முக நாடுகளின் நலன் களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் முரணின்றி செயல்பட்டு வந்துள்ளது. 1982ல் ஐ.நா. பந்தோபாஸ்து சபையின் தீர்ந்தர மில்லாத உறுப்பினராக நிக்காருவாவைத் தெரிவு செய்வதற்கு 104 நாடுகள் வாக்களித்தன. அந்தாட்டின் சர்வதேசக் கௌரவம் அதிகரிக்கு வருவதற்கு இது ஒன்றே தெளிவான சான்றுகும்.

சாண்டினிஸ்டா புரட்சி வாசைகுடியதன் பின்னர் நிக்காருவா முதல்தடவையாக சோஷிலினநாடுகளுடன் உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ள துவங்கியது. அவற்றுடனுள் ஒத்துழைப்பு நிக்காருவா அரசாங்கம் முக்கியமான அரசியல் சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியுள்ளது. நிக்காருவா கியூபாவுடன் மிகவும் செயலாக்கமான உறவுகளைப் பேணி வருகிறது, கியூபா நிக்காருவா மக்களுக்கு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் கல்விக்கும் தோழமை உதவிகளை வழங்கி வருகிறது.

மத்திய அமெரிக்காவில் அமெரிக்காவின் ஆக்கிர மிப்புத் தன்மை கொண்ட மேலாண்மைப் போக்கை நியாயப்படுத்துவதற்காக கியூபா, சோவியத் தீன்றியத் தின் ஆதரவோடு நிக்காருவா தனது “மிகையான இராணுவ ஆற்றலே” பெருக்கி வருகிறது என்றும் வெகு விரைவில் அது ஏளைய மத்திய அமெரிக்க நாடுகளுக்கு எதிராக “புரட்சியை ஏற்றுமதி” செய்வதற்காகப் பயன் படுத்தப்படலாம் என்றும் அதிகாரபூர்வ வாலிங்டனின் பிரச்சார முயற்சிகள் நிருபணம் செய்யமுயல்கின்றன. அதேசமயம், அதித்திரவு வைதுசாரி பயங்கரவாத ஆட்சிக்கு எதிராகப் போராடும் சல்வதோர் தேசபக்தர்களுக்கு ஆயுதங்களை வழங்குவதாக நிக்காருவா மீது குற்றஞ்சமத்தப்படுகிறது. நிக்காருவாவிலிருந்து எல்—சல்வதோருக்கு ஆயுதங்கள் வருவதை “நிறுத்துவது” என்ற போர்வையில் ஹொண்ட்ரோசில் 7,000 பேரைக் கொண்ட படையை வாலிங்டன் குவித்துள்ளது, நிக்காருவாவின் சர்வாதிகாரி சோமோஸாவின் முன்னராள் தேசியப்

படை உறுப்பினர்களே இப்படையின் முதுகெலும்பாக உள்ளனர்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நிக்காரகுவாவின் எஸ்.லீகள் 144 தடவைகள் மீறப்பட்டு, சாண்டினிஸ்டா மக்கள் இராணுவத்தின் நிலைகள் மீதும் சாதாரண மக்கள் மீதும் தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1982 ம் ஆண்டின் இறுதியில் ‘‘திட்டம்-சி’’ எனப்படுவதை நிறைவேற்ற சி.ஐ.ஏ. தீர்மானித்தது. நிக்காரகுவாவின் பிரதேசத்துக்குள் ஆழமாக ஊடுருவல் செய்து, அரசாங்கத்துக்கு எதிராக சோமோஸா கும்பல்களை ‘‘கெரில்லா’’ யுத்தத்தை நடத்த செய்வதே இத்திட்டமாகும்.

அபெரிக்காவின் பணத்தால் ஆயுதபாணியாக்கப்பட்டு பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள சோமோஸா துரோகக் கும்பலுக்கு சாண்டினிஸ்டா அரசாங்கத்தைத் தூக்கிவீசும் ஆற்றல் கிடையாது என்பதை உணர்ந்து கொண்டுள்ள வாவிங்டன், நிக்காரகுவாவுக்கு எதிராகத் தனது விசுவாசமான நேச அணிகளைப் பயன்படுத்தி ஆயுதத் தலையீட்டுக்கு ஆயத்தஞ்செய்து வருகிறது. நிக்காரகுவா நவகாலனியா திக்கவாதி களின் திட்டங்களுக்கு இப்போது உறுதியான பதிலடி யைக் கொடுத்து வருகிறது.

“சர்வதேச விவகாரங்கள்”
சஞ்சிகையிலிருந்து

முன்னேற்றப் பாதையில் ஆபிரிக்கா

ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம் இருபத்தொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1963 மே 25ம் திங்கி நிறுவப்பட்டது. ரகாதி பத்திய விரோதம் மற்றும் அளிசேராக் கோப்பாடுகளைத் தனது சாசனத்துவன் புகுத்திக் கொண்ட பிராந்திய ஸ்தாபனம் அநு. மே 25 ஆபிரிக்க விடுதலை தினமாகும்.

இங்கண்டத்து மக்கள் வரலாற்று ரீதியில் மிகக் குறுகிய காலகட்டத்தில் தமிழ்நடைய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளனர். இது தொடக்கம் மாத்திரமே, என்னாற்ற விரமங்களும் முனைப்பான கடமைகளும் முன்னேற்றன.

ஒற்றுமையே வலிமை

கண்டத்தில் உள்ள இனம் தேசிய நாடுகளை ஒன்று பட்ட அரசியல் ஸ்தாபனமாக ஒருங்கிணைப்பது சுயாதீன முன்ன ஆபிரிக்காவுக்குக் காலத்தின் தேவையாக இருந்தது. ஆபிரிக்க மக்களின் பொதுவான எதிர்காலம் அவர்களது கடமைகள், நோக்கங்களின் ஒருமித்தத்து, தன்மை, அரசியல் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்தவும் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தைச் சாதிக்கவுமான போராட்டத்தின் ஸ்தாலமான தேவைகள் ஆகியன இதை அவசியமாக்கின.

ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம் இந்த இலட்சியங்களை அடைவதற்கு பெரும் பணி ஆற்றியுள்ளது. குறிப்பாக ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு இடையிலான உறவுகளை மாழுலாக்கும் மார்க்கத்தில் அதிகம் சாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபிரிக்காவில் சமாதானத்துக்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்த முனைப்பான மோதல் நிலைமைகளைத் திடவுறுத்தும் யுடன் ஒழித்துக்கட்டவும், பிரதேச மற்றும் எல்லைப் பிணக்குகளைத் தீர்க்கவும், இந்த ஸ்தாபனம் உதவியது; அகதிகள் பிரச்சைக்குத் தீர்வு காணவும் துணைபுரிந்தது.

ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம் தன்னுடைய ஜீவிய காலத்தில் காலனியாதிக்கம் மற்றும் இனவாதத் தீன் எச்செராச்சங்களீலிருந்து ஆபிரிக்கக் கண்டத்தை விடுதலை செய்யும் போராட்டத்துக்குத் தனது காலத்தைச் செலுத்திற்று. தேச விமோசன இயக்கங்களுக்கு விர்வான ஆதரவை அளிக்கும் கொள்கை இறுதியில் பலனைத் தந்தது. ஆபிரிக்க மக்களின் ஏகாதிபத்திய விரோத, விமோசன இயக்கம் 1970ம் ஆண்டுகளில், குறிப்பாக 1975 முதல் உன்னதமான வெற்றிகளை ஈட்டியது. ஆபிரிக்கக் கண்டத் தில் கடைசி போர்த்துக்கேய காலனியாதிக்க சாம்ராஜ் யத்தின் விழுச்சி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்வாகும். ஸிம்பாவலேயில் இனவாத ஆட்சி ஒழித்துக் கட்டப்பட்டமையும், அதன் சுதந்திரப் பிரகடனமும் தேசிய தேசபக்த சக்திகளுக்குப் பெரும் வெற்றிகளாய் அமைந்தன. தற்போது நமீபிய மக்கள் சுதந்திரம் பெறுவது தான் முக்கியமான பிரச்னையாகவுள்ளது.

ஆபிரிக்காவில் தேச விமோசன இயக்கத்தின் வெற்றிகள், இக்கண்டத்தில் சக்திகளின் சமபலத்தைத் தீவிரமாக மாற்றின; ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்வாக்கு மண்டலத்தைக் குறுகலாக்கின. இன்று ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தில் 50 சுயாதீன ஆபிரிக்க நாடுகள் உறுப்பினர்களாக உள்ளன. அவை உலக அரசியலில் கூடுதல் பிரசித்தமான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன, ஜக்கிய நாடுகள் சபையிலும் பிற சர்வதேச ஸ்தாபனங்களிலும் கூடுதல் செயலூக்கமாக விளங்குகின்றன.

சோஷலில் மார்க்கத்தில்

ஆபிரிக்கக் கண்டத்து நாடுகள் பல சோஷலில் திசையமைவுப் பாதையைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளன என்பது காலத்தின் அடையாளமாகும். ஆபிரிக்காவில் முதலாவது சோஷலிலத் திசையமைவு நாடுகள் 1960ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் தோற்றம் பெற்றன. இத்தொகுதி நாடுகளின் அளவும் சேர்க்கையும் படிப்படியாக மாறின; குறிப்பாக சோஷலிலத் திசையமைவு மேலும் விருத்திக்கப்பட்டது.

இந்நாடுகளின் தனிச்சிறப்பான அம்சங்கள் யாவை? முதலாவதாக, அன்னிய ஏகபோகங்கள், உள்ளுரப் பெரும் முதலாளிகள், மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளின் நிலைப் பாடுகளைப் படிப்படியாக ஒழித்துக் கட்டுவதற்கும் அந்திய மலதனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான போராட்டம். இரண்டாவதாக, பொருளாதாரத்தில் முக்கியமான நிலைகளை மக்களின் அரசு கண்காணிப்பு செய்தல், உற்பத்திச் சக்திகளின் திட்டமிட்ட வளர்ச்சிக்கு மாறிச் செல்லுதல், கிராமப்புறத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை

ஊக்குவித்தல், சமூக வாழ்வில் உழைக்கும் வெகுஜனங்களின் பாத்திரத்தை உச்சந்தீக்குக் கொண்டுவருதல், அரசுப் பொறியமைவை நிரப்புவதற்காக தேசிய ஆளணியைப் பயிற்றுவித்தல் ஆகியனவாகும்.

சோஷ்விலத் திசையமைவின் அடிப்படையான முறையான சிறப்பம்சங்கள் இவைதான். முற்போக்கான அபிவிருத்திப் போக்கிற்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரணி இந்த அபிவிருத்தியைத் திசைப்படுத்தும் சக்தி களின் வாக்க—அரசியல் தன்மையாகும். மார்க்ஸிய—லெனினியக் கண்ணேட்டங்களைக் கொண்டுள்ள உழைக்கும் மக்களின் முன்னவிப் படைக் கட்சிகளால் ஆளப்படுகின்ற நாடுகளில் முற்போக்கான வளர்ச்சியானது ஆழமான வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. அங்கோலா, பெனின், கொங்கோ, மொலாம்பிக், எதியோப்பியா ஆகிய நாடுகளில் இத்தகைய கட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கியமான பிரச்னைகள்

பொருளாதாரத் துறையில் சோஷ்விலத் திசையமைவு நாடுகள் பரந்த வெகுஜன மக்களின் நலன்களுக்காகத் திட்டமிடுவது. தொழில்துறை மற்றும் விவசாய அபிவிருத்தியை ஊக்குவிப்பது ஆகியவற்றின் மீது நம் பிக்கை வைத்துள்ளன. முற்போக்கான பல ஆபிரிக்க நாடுகளில் உற்பத்தி நிர்வாகத்தில் உழைக்கும் மக்களின் ஈடுபாடு பொருளாதார முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்தும் சாதனங்களில் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக, மொலாம்பிக்கில் சோஷ்வில் ஆதரவைப் போட்டி இயக்கத்தை ஒழுங்கமைக்கும் உற்பத்திக் கவுனிசில்கள் உள்ளன.

சோஷ்விலத் திசையமைவு நாடுகள் பலவற்றில் விவசாயத்தை நவீனமாக்கவும், அதிகரிக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த நடவடிக்கைகளில் மிகவும் முக்கியமானது விவசாயிகளைக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் ஒன்று திரட்டுவதாகும். அல்ஜீரியா இத்துறையில் ஏனைய நாடுகளைக் காட்டி ஆம் முன்னணியில் திகழ்கிறது.

புதிய போக்கு

ஆபிரிக்க நாடுகள் அரசியல் சுதந்திரத்துக்கான தமிழ்முடைய போராட்டத்தில் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் நேரடியான காலனி ஆட்சியை அகற்றியுள்ள நவகாலனி யாதிக்கத்துக்கு எதிராய் தொடர்ச்சியாகவும் உறுதியாகவும் போராடவேண்டியுள்ளது. அரசியல் துறையில் ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்துள்ள எல்லா

ஆபிரிக்கா நாடுகளும் இச்சண்டத்தில் இவரத்தையும் இனவொதுக்களையும் இல்லாதொழிக்கும் நோக்கங்கள், இலட்சியங்களால் ஒன்றுபட்டிருப்பது போலவே, பொருளாதாரத் துறையில் புதிய, நீதியான சர்தேசப் பொருளாதார அமைப்புக்கான கோரிக்கையே அவற்றை ஐக்கியப் படுத்துகின்றன.

இப்போக்கு, 1980 ஏப்ரில் மாதம் லாகோஸில் நடைபெற்ற பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றிய ஆபிரிக்கா ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தின் ராஜ்ய அரசாங்கத் தலைவர்களின் அதிவிசேடப் பேரவையில் முழுமையாகச் சான்றூபாடுத்தப் பட்டது. இப்பேரவை ஏற்றுக் கொண்ட லாகோஸ் செயல் வேலைத் திட்டம் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் பாலான ஆபிரிக்காவின் புதிய அனுகு முறையைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆபிரிக்காவுக்கு இடையிலான ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பது பற்றியும், வெளிநாட்டுச் செலவாக்கு மீது இந்நாடுகள் சார்பு கொள்வதைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதை அங்கரிப்பது பற்றியும் அது வற்புறுத்தியது. அதில் வகுக்களிக் கப்பட்டுள்ள பிரதான கடமைகள் வருமாறு: கண்டத்து இயற்கை வளங்கள் மீதான தேசியக் கட்டுப்பாட்டை ஸ்தாபிப்பது, மக்களுக்கு உணவு விதியோகத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வது, தேசியத் தொழில் ஆதாரத்தை உரவாக்குவது, தேர்ச்சி பெற்ற ஆளணிகளைப் பயிற்றுவித்தல், விந்றானம் மற்றும் தொழில்நுட்பவியலின் வளர்ச்சி, சந்தையின் ஒருங்கிணைப்பு, மேம்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் ஆகியவாகும்.

அமெரிக்கா தனது ஆபிரிக்கக் கொள்ளயின் பிரதான தாக்குதலை, அமெரிக்காவின் பெறுமானங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளாத, அதாவது சுயாதீணமான போக்கைப் பின் பற்றுகின்ற நாடுகள் மீது இலக்குபடுத்துகின்றது ஆபிரிக்கா ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றியராஜாங்கத் தினைக்களத்தின் இரசுகியத் தாக்கிது பத்திரிகைகளில் வெளியாகியது. அது, விசேடமாகத் தெரிவிசெய்யப் பட்ட ஆபிரிக்க அரசாங்கங்கள் மத்தியில் விதியோகிக் கப்பட்டது. மேற்படி ஸ்தாபனத்தை உடைக்க வாழின்டன் எவ்வாறெல்லாம் முயற்சிக்கிறது என்பதை அது காட்டுகிறது.

அதேசமயம் அமெரிக்க நிர்ப்பந்தத்துக்கு அடிபணியமறுக்கும் முற்போக்கு அரசாங்கங்களை வீழ்த்துவதற்கு வாழின்டன் திட்டமிடுகிறது. “சிறிய” தண்டனைப் போரில் இலக்குகளாக அங்கோலா, எதியோப்பியா போன்றவை உள்ளன. அமெரிக்க மத்தியத் தலைமை எகிப்து, சூடான், ஓமான், சோமாவியா ஆகியவற்றில் நடத்திய எண்ணற்ற இராணுவப் பயிற்சிகளில் “சிறிய போரின்” பல்வேறு வகைகள் பரீட்சிக்கப்பட்டன;

இந்தப் பயிற்சிகள் சுதந்திர ஆபிரிக்காவின் மீது இராணுவ நிர்ப்பந்தத்தை அதிகரிக்கவும், அங்கு அமெரிக்காவின் நிரந்தரமான இராணுவப் பிரசன்னைத்தை வியாபிக்கவும் பயணபடுகின்றன. ஆபிரிக்க மற்றும் மத்தியக் கிழக்கின் அரசியல் பிரச்னைகளுக்கு இராணுவ பலத்தைக் கொண்டு தீர்வுகாண வாழிங்டன் முயல்கிறது.

அமெரிக்கா தனது ஸ்திரக்குலைப்பு உபாயத்தில் தென்ஆபிரிக்க இனவாத ஆட்சிக்கு விசேட பாத்திரத் தைக் கொடுத்துள்ளது. அமெரிக்காவுக்கும் தென் ஆபிரிக்க இனவாத ஆட்சிக்கும் இடையிலான அரசியல் -இராணுவக் கூட்டணியானது வாழிங்டனில் ஆக்கஸ்டர்வ ஒத்துழைப்புக் கொள்கையாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. வாழிங்டன் இனவாதிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு மக்கள் அங்கோலாவுக்கு எதிராகப் பிரகடனப்படுத்தப்படாத போரை நடத்துகிறது. நமீபியாவில் அமைதிபூர்வ தீர்வைக் குலைக்கிறது. அதற்குச் சுதந்திரம் வழங்கும் பிரச்னையை அங்கோலாவிலுள்ள சர்வதேசியப் படைகளை வாபஸ் பெறுவதுடன் வேண்டுமென்றே இணக்கிறது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தென் ஆபிரிக்கக் குடியரசைத் தம்முடைய நண்பனாகவும் நேசக்தியாகவும் பகிரங் மாகவே அங்கீசரித்துள்ளனர் என்பதும், அமெரிக்க ஏகபோகங்களும் வாழிங்டன் நிர்வாகமுமே ஆபிரிக்காவைப் பிரதானமாகச் சுரண்டும் நவகாலனித்துவ வாதிகள் என்பதும், அமெரிக்காவின் தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியமே தமக்குள்ள ஒரேயோரு எதுரி என்று ஆபிரிக்க நாடுகளை நம்பச் செய்துள்ளன.

சமாதானம்: முக்கியமான காரணி

ஆபிரிக்க மக்கள் தம்முடைய அரசியல் சுதந்திரத்தை வழுப்படுத்துவதற்கான போராட்டத்தின்போது, கண்டத் தின் பொதுவான நோக்கங்களை அடைவது சர்வதேச நிகழ்வுகள் முழுவதோடும் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகினர். எனவே, உலக அரங்கில் ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனம் அனுப் போரைத் தடுப்பதற்காகவும், ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்தி, நிறுத்துவதற்காகவும், இனக்க அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், சமைத்யான சர்வதேச அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்காகவும் உறுதியாக ஆதரவு தெரிவிக்கின்றது.

இன்றைய சர்வதேச நிலவரத்தில் எந்தவொரு நாட்டினதும் ஜீவாதாரமான தேவை நலன்கள் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் அது செயலூக்கமுடன் பங்கு கொள்வதைக் கோருகின்றன அனைத்து நாடுகள் மக்களின்

ஒன்றுபட்ட முயற்சிகள் மாத்திரமே, இராணுவவாதச் சக்திகளைச் சர்வதேச ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் தனி மைப்படுத்துவது மாத்திரமே, இச்சக்திகளைப் பின்னடையச் செய்யவும், மோதலுக்கான அவற்றின் போக்கைக் கைவிடச் செய்யவும். ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப் படுத்துவது, நிறுத்துவது சம்பந்தமான நியாயமான ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொள்ளவும் நிர்ப்பந்திக்க முடியும் என்பதை ஆபிரிக்கர்கள் உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர். சமாதன ஆதரவாளர் அமைப்புகள் இக்கண்டத்தின் பல நாடுகளில் முனைப்பாக உள்ளன. அரசியல் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும், இளைஞர் ஸ்தாபனங்களும் போர் எதிர்ப்பு இயக்கங்களில் சேர்ந்து வருகின்றன.

ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தை முரணின் றி ஆதரிக்கும் சோவியத் யூனியன் சுதந்திரத்தின் எதிரிகளது குழ்ச்சிகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இக்கண்டத்தின் மக்களது ஒற்றுமையே நன்கு பரீட்சிக்கப்பட்ட ஆயுத மாக விளங்குகிறது என்ற கருத்திலிருந்து முன்செல் கிறது. ஆபிரிக்க நாடுகள் மத்தியில் பிளவுகளை ஏற்படுத்தவும். ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஸ்தாபனத்தின் நிலைகளைக் குலைக்கவும். அதன்மூலம் அதன்து ஏகாதிபத்திய விரோத கலோனியல் விரோத, இவொத விரோத, முனைப்பை மழுங்கடிக்கவும் ஏகாதிபத்தியம் எடுத்துவருகின்ற இடையருத முயற்சிகளை சோவியத் யூனியன் உறுதியாக எதிர்த்துப் போராடுகிறது.

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும் இனவாதத்துக்கு எதிராகவும் ஆபிரிக்க மக்கள் நடத்தும் துணிவுமிகு போராட்டத்தை சோவியத் மக்கள் உண்ணிப்பாகவும் அனுதாபத்தோடும் அவதானித்து வருகின்றனர். கூயா தீண்மான ஆபிரிக்கா முன்னேற்றம் மற்றும் ஐனநாயகத் தின் நெடுஞ்சாலையில் இருக்கும் எல்லா சிரமங்களையும் வென்று விடும் என்று அவர்கள் நம்பிக்கை தெரிவிக்கின்றனர்.

உகாந்திபத்தியத்துஞ் சுயநூபம்

நுதுபென் கோ தாச்
வியத்தாம் வெளியுறவு அமைச்சர்

மேலாண்மை அபிலாவைகளின் பொறியில்

அமெரிக்கா கடைப்பிடித்துவரும் பதற்றங்களையும் நெருக்கடிகளையும் உக்கிரப்படுத்தும் கொள்கை அதன் உலகளாவிய போர்த் தந்திரத்திலிருந்து முகிழ்சிரது. எழுபதாம் ஆண்டுகளில் இனக்க அமைதிக் கொள்கை தணக்கு எவ்விதப் பயனையும் தரவில்லை என்று அமெரிக்கா பிரகடனம் செய்தது. இவ்விதம் இத்தலாப்தத்தின் முற்பகுதியில் அது பதற்றங்களை உருவாக்குவதையும், கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையே இனக்க அமைதியைக் குலைப்பதையும், மிகப் பெருமளவுக்கு பொருளாதார, அரசியல் அனுகூலங்களைப் பெறும் முகமாக ஆயுதப் போட்டியைத் தூண்டிவிடுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட அரசியல் பாதையில் பிரவேசம் செய்தது. அரசியல் அதிகுரத்தனத்தை ஆதரிப்பவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் விரோத வெறிக் கூச்சலுக்குப் புத்தெழுச்சியூட்டவும், “கெடுபிடிப் போர்” காலத்துக்கு உலகை மீண்டும் கொண்டுவருவதற்காகப் பதற்றங்களை மீண்டும் தூண்டவும் அல்லும் பகலும் முயல்கின்றனர்.

உலகம் முழுவதிலும் அமெரிக்க சார்பு சர்வாதிகார ஆட்சிகளின் ஸ்தாபிதத்தை ஆசீர்வதிப்பதும், தம்முடைய விடுதலை, சுதந்திரம், சமூக நீதிக்காகப் போராடும் மக்களை எதிர்ப்பதும் யார்? பாலஸ்தீன், அரபு மக்களுக்கு எதிராக இல்லேல் நடத்தும் போராட்டத்தில் அதை உறுதியாக ஆதரிப்பது யார்? தென் ஆபிரிக்க, நமீபிய மக்களுக்கு எதிராகவும், அங்கோலா, மொஸாம்பிக் மற்றும் எல்லைப் புற நாடுகளுக்கு எதிராகவும் திசைப்படுத்தப்பட்ட இன வொதுக்கல் ஆட்சியை ஆதரிப்பது யார்? சிலி மக்களுக்கு எதிராகப் போராடும் இரத்தவெறி பிடித்த பின்னாலேசெட் கும்பலுக்குத் துணைபுரிவது யார்? சல்வதோர் மக்களின் உரிமைகளைக் காலில்போட்டு மிதிக்கும் சல்வதோர் ஐஞ்டாவுக்கு ஆதரவு அளிப்பது யார்? கிழ்பாவை, நிக்காரு

வாவை, விபியாவை அச்சுறுத்துவது யார்? இந்தக் கேள்வி கள் அனைத்துக்குமான பதில்கள் இன்று தெட்டத்தெளி வானவை.

உலகில் பிற மக்களினங்களுக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் அரசியல் ஆதாயங்களைப் பேணிக்காக்க முயலும் அமெரிக்கா இடையரூபு கடுமைபான எதிர்ப்புக்கு முகங்கொடுத்து வருகிறது. ஆயினும், பிற நாடுகளின் சுதந்திரத்துக்கும் சுயாதீஸ்த்துக்கும் மரியாதை செலுத்துவதன் அடிப்படையில் அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய பேச்சுக்களை நடத்த அது விரும்பவில்லை. அதன் அரசியல் போக்கு பெருந்தடிக் கொள்கையாகவே இருந்து வருகிறது. வியத்நாம் யுத்தம் அத்தகைய கொள்கையின் தெளிவான் வெளிப்பாடு ஆகும்.

பொதுவாகச் சொன்னால், உலக சமாஜம் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மிகவும் நீடித்ததான் சமாதான நிலைமைகளில் வாழ்ந்து வருகிறது. இருந்தபோதிலும் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மக்கள் தொடுத்து வரும் விமோசனப் போராட்டத்தை அடக்கியொடுக்கு வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள குண்டுகள், வெடிமருந்துகளின் அளவு சாதனை மட்டத்தை எட்டியுள்ளது. கொரியாவுக்கு எதிரான போரிலும் அரபு நாடுகளுக்கு எதிரான இஸ்ரேவின் போர்களிலும், தென் ஆபிரிக்கா, நமிபியா மற்றும் எல்லைப்புற நாடுகளுக்கு எதிரான பிரிட்டோரியா வின் ஆக்கிரமிப்பிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்கள், கருவிகள் ஒருப்புறம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டுப் பார்த்தாலும் கூட, வியத்நாம் போரில் மாத்திரம் பாவிக்கப்பட்ட குண்டுகள், வெடிமருந்துகளின் அளவு இரண்டு உலகப் போர்களின்போதும் பயன்படுத்தப்பட்டவற்றைவிட கூடுதலானதாகும். தம்முடைய சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் விரும்புகின்ற நாடுகளை, அமெரிக்காவின் இராணுவ வளிமையைவிட பலம் குன்றிய நாடுகளைப் பயமுறுத்தவும் அச்சுறுத்தவும் அவற்றின் விவகாரங்களில் நேரடியாகத் தலையிடவும், ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ளவும் அமெரிக்க அதிகாரிகள் தம்முடைய இராணுவ மேலாண்மையைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது அபாயகரமானதாகும்.

கொரியாவில் நடைபெற்ற போரைத் தொடர்ந்து, ஆசியக் கண்டத்தில் நடைபெறும் போர்களில் தான் ஒரு போதும் தலையிடப்போவதில்லை என்று அமெரிக்கா பிரகடனம் செய்தது. ஆனால் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர், கொரிய யுத்தத்தைவிட மோசமான போரை அது வியத்நாமில் கட்டவிற்குவிட்டது. வியத்நாம் போர் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் முடிவடைந்தது. ஆயினும், வியத்நாமில் தாம் போரில் ஈடுபடுவதற்கு இட்டுச்சென்றதையொத்த ஒரு கொள்கையை அமெரிக்க அதிகாரிகள் தற்போது கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

1960ம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் வியத்நாம் சோவியத் யூனியனின் தும் சீனாவின் தும் ஒரு கைக்கருவியாக

இருக்கிறது என்று அமெரிக்க நிர்வாகம் அவதாரண குற்றத்தைச் சுமத்தியது. வியத்நாமிய மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தைக் “கட்டில்லை விஸ்தரிப்பு” என்று விமர்சித்தது. அமெரிக்கா தான், “சுதந்திர உலகம்” எனப்படுவதைப் பாதுகாக்கும் கடப்பாடுகளை வரித்துக் கொண்டது. இப்போது அது நிக்கரகுவா, எல்-சல்வதோர் மற்றும் பிற மத்திய அமெரிக்க, கரிபியன் நாடுகளின் மக்கள் தொடுத்துவரும் விடுதலை, சுதந்திரப் போராட்டத்தை நசுக்குகிறது. அதை “கம்யூனிஸ் விஸ்தரிப்பு” என்றும் “கிழக்கு-மேற்குக் குரோதம்” என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கிறது. அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் இராணுவ வெற்றியைப் பாதுகாப்பது, மத்திய அமெரிக்காவில் “சுதந்திர உலகின்” எல்லைகளைத் தெளிவாது “வகுப்பது” ஆகியவற்றின் அவசியம் பற்றி பிரகடனம் செய்தார்.

வியத்நாமில் நடைபெற்ற போரை உலக வெகுஜன அபிப்பிராயமும் வண்மையாகக் கண்டித்தலை என்பது பொது வாக நினைவிற் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மா-வல்லர்க்கு தேசிய வெற்றியைத் தூண்டிவிடும் முகமாக இப்போர் உண்ணதமான இலட்சியம் என்று சித்தரித்துக்காட்ட இப்போது முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

அமெரிக்க நிர்வாகம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் னர் தென் வியத்நாமின் பொம்மை ஆட்சிக்கு இராணுவ உதவியை வழங்கியது, அதன் துருப்புகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க இராணுவ ஆலோசகர்களை அனுப்பியது. வியத்நாமின் கரைகளில் இராணுவப் பயிற்சியை நடத்துமாறு ஏழாவது கடற்படைக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. இதே போன்ற நடவடிக்கைகள் இப்போது மத்திய அமெரிக்காவில் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன:

அவ்வேளையில் வட வியத்நாம் மீது குண்டு வீசுவதற்கும் தென் வியத்நாமுக்கு விமானப் படை மற்றும் ஏவுகளைப் பிரிவுகளை அனுப்புவதற்கும் ஒரு முகந்திரமாக தொண்டின் வளைகுடாவில் ஒரு சம்பவத்தை நடத்தியது அமெரிக்கா. அதன் பின்னர் தன்னுடைய விமானப்படை மற்றும் ஏவுகளைத் தளங்களைப் பாதுகாக்கும் அவசியத்தை அது ஏற்படுத்தியது. அங்கு கடற்படையை அனுப்பியது. அமெரிக்க அதிகாரிகள் படிப்படியாகத் தமது கோரிக்கைகளை ஆடுகிக் கொண்டே போன்றார்கள். வியத்நாம் போரில் அமெரிக்காவின் ஈடுபாடு கொண்டு வந்த இராணுவப் பெருக்கத்தின் நியதி இத்தகையது தான். வருந்தத்தக்க விதத்தில் இச்செயல்கள் அனைத்தும் இப்போது மத்திய அமெரிக்காவிலும் வெப்பன னிலும் மீண்டும் மீண்டும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன.

எவ்வே, காலம் தாழ்ந்து போவதற்கு முன்னர் மத்திய அமெரிக்காவிலும் மத்தியச் சிழக்கிலும் உலகின் பிற பிராந்தியங்களிலும் இந்தத் தலையிட்டு மற்றும் ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பது அவசியமாகும்;

ஏகாதிபத்தியத்தின் குற்றப் பட்டியல்

1945-ம் ஆண்டு முதல் விகப் பெரும் பாண்மையான இராணுவ மோதல்களை அமெரிக்காவே தூண்டி வந்துள்ளது, அல்லது பங்குபற்றியுள்ளது. உலகின் பல பிராந்தியங்களில்—மத்தியக் கிழக்கு, ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீஸ் அமெரிக்காவில் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளது. அவற்றில் சிலவற்றைத் தருகிறோம்.

—1945-1949: சீனாவில் மக்கள் புரட்சியின் வெற்றியைத் தடுத்து நிறுத்தவும் அங்கு தனது ஆயுதப் படைகளை நிலைவைக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தலையீடு. இத்தலையீட்டில் 113,000 அமெரிக்கப் படைவீரர்களும் 600 விமானங்களும் 150க்கு மேற்பட்ட கப்பல்களும் பங்குகொண்டன.

—1946-1949:5000 பேரரக் கொண்ட அமெரிக்க மற்றும் பிரித்தானியத் தடற்படை வீரர்கள் கடல் மற்றும் விமானப்படைப் பிரிவுகளின் (200க்கும் கூடுதலான விமானங்களுடன்) ஆதரவோடு கிரேக்கத்தில் தரையிறங்கின. இத்தலையீட்டின் நோக்கம் அங்கு நடைபெற்ற ஜனநாயகப் புரட்சியை அடக்கியொடுக்குவதும் முடியாட்சியை நிலைநிறுத்துவதும் ஆகும்.

—1947: அமெரிக்கக் கடற்படைப் பிரிவுகள் மக்கள் எழுச்சியை நசுக்கவும் “ஜனநாயக முறை”யை ஸ்தாபிக்கவும் பராகுவே நாட்டுக்குச் சென்றன. அமெரிக்காவின் துப்பாக்கி முனைகள் இந்நாட்டில் இராணுவச் சர்வாதி காரத்தை ஸ்தாபிக்கத் துணைபுரிந்தன.

—1948-1953:90,000 பேரரக் கொண்ட அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் மக்களின் ஆயுதபாணியான எழுச்சியை நசுக்குவதற்குப் பிலிப்பைன்ஸின் பிற்போக்கு அரசுக்கு உதவின.

—1950-1953: கொரியாவில் ஆக்கிரமிப்புப் போர் நடைபெற்றது. சுமார் 350,000 வீரர்கள், 1,000 டாங்கள், 1,600 விமானங்கள், 300க்கும் கூடுதலான யுத்தக் கப்பல்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. அமெரிக்கத் துருப்புகள் நேபாம், உயிரியல் மற்றும் இரசாயன ஆயுதங்களை பயன்படுத்தின.

—1954: அமெரிக்க விமானங்களைப் பயண்படுத்தி சிலையினால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கூலிப்படைகள் கெளத மாலாவில் ஆயுத ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொண்டன. இதன் காரணமாக ஆர்பென் சிஸ் ஜனநாயக அரசாங்கம் தூக்கி யெறியப்பட்டு இராணுவ அதிகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

—1955: டொமினிக்கன் குடியரசுக்கு என்ராக ஆயுதத் தலையீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. “அமெரிக்கப் பிரஜை களைப் பாதுகாப்பது” என்ற போர்வையில் 40,000 பேரரக் கொண்ட ஆக்கிரமிப்புப்படை அந்நாட்டை முற்றகையிட்டது. அதற்கு 275 விமானங்களும் 50 யுத்தக கப்பல்களும் பக்கபலமாக இருந்தன. மக்களின் எழுச்சி குறுதியில் தோய்க்கப்பட்டது.

—1959: அமெரிக்காவின் ஆரைவது கடற்படையினது துணையோடு அமெரிக்கத் கடற்படையினரும் காலாட் படையினரும் (14,000 பேர்) வெப்பானில் தரையிறங்கினர். வெப்பான் மக்களின் வெகுஜன நடவடிக்கைகளை நசுக்குவதற்கு அவர்களே காரணமாக இருந்தனர்.

—1961: கியுபாவின் புரட்சிகார அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும் நோக்கத்துடன் பினேயா கிரோனில் அமெரிக்காவின் கூலிப்படைகள் ஆயுதத் தலையீட்டுக்கு முஸ்தீபு செய்தன. அமெரிக்காவில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, சாதனப் படுத்தப்பட்ட 1,500 துரோகிகளும் 80 விமானங்களும் 35 யுத்தக் கப்பல்களும் இந்த ஆக்கிரமிப்பில் ஈடுபட்டன.

—1964: கொங்கோவில் முற்போக்கு அரசாங்கத்தைத் தூக்கிவீசுவதற்கும் மக்களின் தேசவிமோசன இயக்கக்கூடத் தொகுவ நற்தம் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பெல்ஜியம் ஆகியன இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இத்தலையீட்டு நடவடிக்கையில் 10,000 படைவீரர்களும் 60 விமானங்களும் கலந்து கொண்டன.

—1964: பனுமாவில் உள்ள அமெரிக்க இராணுவத் தளங்களைக் கலைத்துவிடுமாறும், அமெரிக்கத் துருப்புக்களை வாபஸ் பெறுமாறும், நாட்டின் சுயாதிபத்தியத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்துமாறும் கோரிய அமைதிக்குர்வ மக்களை அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் பனமா கால்வாய் வலயத்தில் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொண்றன.

—1964-1973: வியத்தாமில் அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பு வியத்தாமின் அனைதிபூர்வ நகரங்களும் கிராமங்களும் அமெரிக்க விமானப்படை, அபெரிக்க யுத்தக் கப்பல்களின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகின. இந்த நாசகாரப் போர் இரசாயன ஆயுதங்கள், நேபாம் குண்டுகள் மற்றும் பிற காட்டுமிராண்டித்தனமான ஆயுதங்களைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாட்டுக்கும், அதன் மக்களுக்கும், பொருளாதார இயற்கைச் சூழலுக்கும் விவசாயத்துக்கும் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பெருவீத ஆக்கிரமிப்பின் விளைவுகள் இன்றும் உணரப்படுகின்றன.

— 1964-1973: பாத்தெட்டஸ்வோ விடுதலை முன்னிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பிறபோக்கு அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் நோக்கத்துடன் லாவோசுக்கு எதிராக அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொண்டது. அதில் 50,000 துருப்புக்களும், 1,500 வீமானங்களும் 40 கப்பல்களும் பங்குகொண்டன.

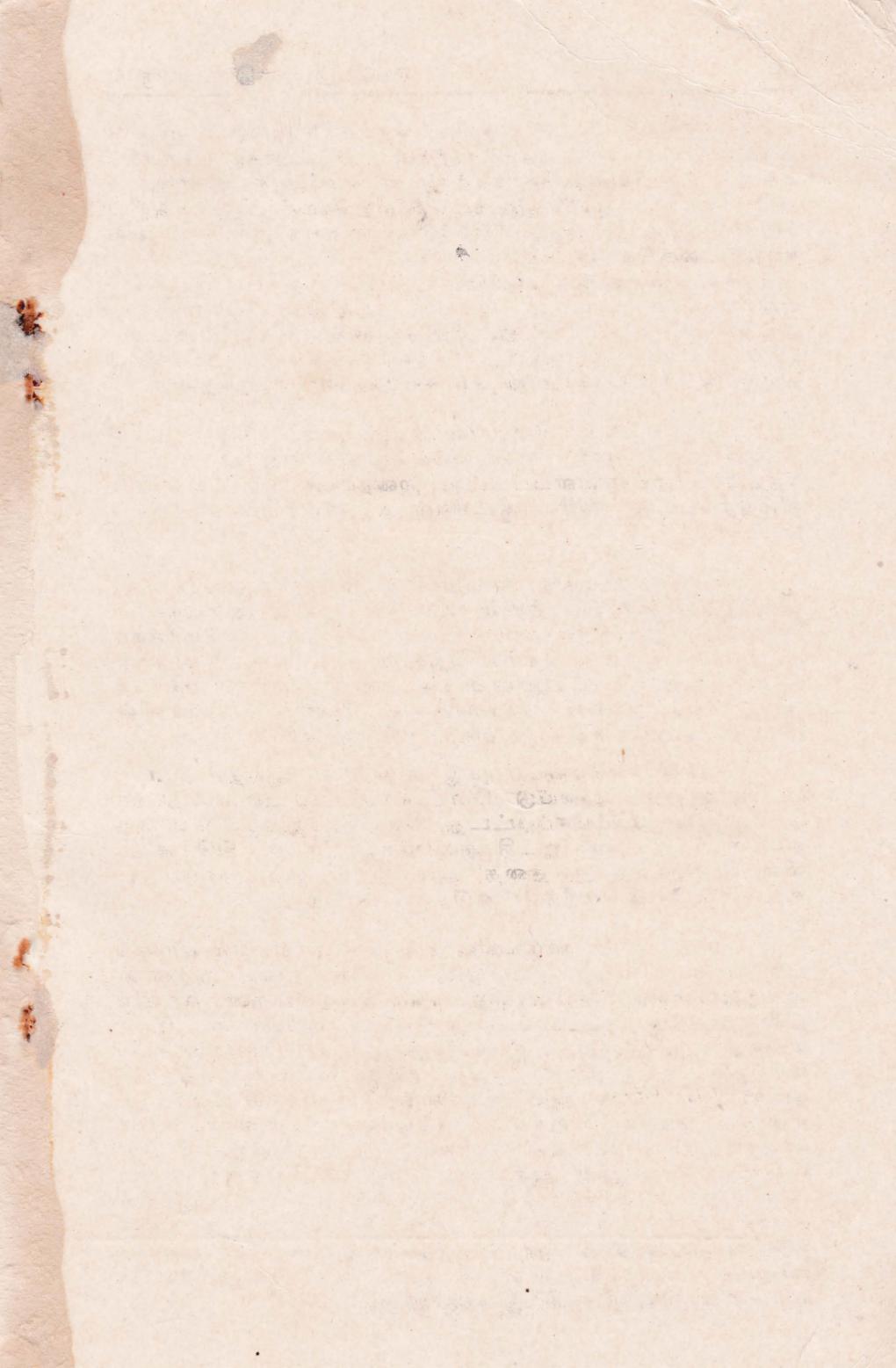
— 1970-1975: பிறபோக்குப்பொம்மை ஆட்சிக்கு எதிராகக் கம்போடிய மக்கள் நடத்திய போராட்டம் அடக்கியொடுக்கப்பட்டது. இந்த அமெரிக்கப் படையில் 70,000 படைவீரர்களும், 500 வீமானங்களும் அமெரிக்க ஏழாவது கடற்படையின் 40 கப்பல்களும் இருந்தன.

— 1971-1973: சிலையில் நேரடியான பங்கேற்போடு பொலிவியா, சிலி, எல். சல்வதோரில் எதிர்ப் புரட்சிக் குதிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் வீழ்த்தப்பட்டு பாளிஸ ஆட்சிகள் அதிகாரத்தில் அமர்த்தப் பட்டன.

— 1982: “மத்தியக் கிழக்கில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும்” முகாந்திரத்தின் கீழ் லெபனனில் அமெரிக்கப் படைகள் இறங்கின. அந்நாட்டின் கரைக்கு அமெரிக்கக் கடற்படை வந்தது. தேசிய தேசபக்த சக்திகள், லெபனன் மக்கள் அரபு சமாதானப் படையைச் சேர்ந்த விரியத் துருப்புக்கள் ஆகியன அமெரிக்கப் போர்க் கப்பல்களின் பீரங்கி, குண்டுவீச்கத் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டன.

— 1983: கிரென்டாவுக்கு எதிராக ஆத்திரமுட்டப் படாத ஆயுதத் தலையீடு மேற்கொள்ளப்பட்டு ஜனநாயக அரசாங்கம் தூக்கிவீசப்பட்டது. வாங்கிடனுக்குப் பொருத்தமான பொம்மை ஆட்சி அமைக்கப்பட்டது. கிரென்டா வில் இராணுவத் தளத்தை அமைச்சும் நடைமுறை நடவடிக்கைகளை அமெரிக்கா எடுத்து வருகிறது.

சுயாதிபத்திய நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் லாவி டனின் குருமான தலையிடும், புதிய தலையீட்டுக் கான ஆயத்தங்களும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. லாவி டன் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் விமோசன இயக்கத்தை அடக்கும் இலட்சியத்தைப் பகிர்க்கமாக்கே வரித்துக் கொண்டுள்ளது. அது நிக்கரருவாவுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்புக்கான ஆயத்தங்களைத் தீவிரமாக்கி வருகிறது. எல்சல்வதோரின் தேசபக்த சக்திகளுக்கு எதிராகப் பிரகடனப்படுத்தப்படாத போரை நடத்துகிறது, கியுபா வுக்கு எதிராக புதிய ஆத்திரமுட்டல்களை ஆயத்தஞ்செய்து வருகிறது. அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை ஆபிரிக்காவில், குறிப்பாக மத்தியத் தீவிரமாக்கி அதிகர்த்து வருகிறது. அமெரிக்கா தனது இராணுவத் தளங்களை அமைப்பையும், விரைவத் தாக்குதல் படைக்கான வலுநிலைகளையும் எடுக்கும் வியாபித்து வருகிறது.

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாகப்
பதிவு செய்யப்பட்டது.

சோஷலிஸம்
தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம்மாத சஞ்சிகையைப்
பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
ஏழுதுங்கள்!

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27. சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்தி,
கொழும்பு-7.